

ஓம் சாயி ராம்

சாயி மார்க்கம்

இலங்கை மீது சத்ய சாயி நிலையங்களின்
காலரண்டு இதழ்
ஜூன் - ஜூன் 2004

சாயி மார்க்காம்

Sai Markam

மலர்: 11	ஓரே ஒரு மதம்	ஜெனவரி - ஜூன் 2004
இதழ்: 30	அது அன்பு எனும் மதம்	

பொருளடக்கம்

1. ஆன்மீகம் மலர்வதற்கு	01
2. பகவானின் வேதனை	02
3. 'உள்ளத்தின் உயர்வு'	08
4. "அவதாரின் செயற்பாடுகள்"	16
5. சாதனங்களின் புதிய பரிணாமம்	12
6. அவதாரின் செயதி (தொடர்ச்சி)	15
7. கீதை தரும் செய்தி	17
8. "இல்லாறம் எனும் ஆலமரம்"	20
9. அன்பென்னும் மகா சக்தி	21
10. பெண்ணின் மகத்துவம்	25
11. பகவானின் அவதாரமும் சமயக் குரவர்களின் தீர்க்கதரிசனப் பாடல்களும்	28
12. அறிவித்தல்	30
13. வாழ்வில் வெற்றிக்கான வழி	31
13. சுற்றறிக்கை - உலக மகாநாடு	32
இலங்கையில் தனிப்பிரதி	ரூபா 25/=
வருட சந்தா (4பிரதிகள்)	ரூபா 100/=
வெளிநாடு வருட சந்தா	US டொலர் 10

ஆசிரியர்: வைத்திய கலாநிதி இ. கணேசமூர்த்தி.
தொ.பே: 222 2832 \ 222 5580

659 நாவலர் வீதி.
யாழ்ப்பாணம்.

துணை ஆசிரியர்கள் : திரு. V. K. சபாரத்தினம்
திரு S. R. சரவணபவன். தொ.பே. 222 5442

ஆன்மீகம் மலர்வதற்கு

ஆன் மீகம் மலர்வதற்கு ஆத்ம விசாரணையே அத்திவாரம். எமது பிறப்பைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். நாம் என் பிறந்தோம? எங்கிருந்து வந்தோம்? எமது கடைசிக் குறிக்கோள் என்ன? எங்கே செல்கிறோம்? மனிதன் என்னவற்றால் ஆனவன்? இறப்பு என்றால் என்ன? நிரந்தரமானது எது? எமக்கும், படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்கும், எம் மைப் படைத் தகடவுளுக்கும் என்ன தொடர்பு? என்ப வற்றிற்கு விடை தான் வேண்டும். இவ் வாறு விசாரணையில் ஈடுபடும் பொழுது, நாம் எமது வரையறுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து ஓர் வரையறையற்ற நிலைக்கு உயர்வதை உணரலாம். ஆத்ம விசாரணை தலையில் தொடங்கி இதயத்தில் முடியும். இதைத்தான் உள்ளிருக்கும் தெய்வீகத்தை உணர்தல் என்று ஆன் மீக மகான் கள் கூறியுள்ளார்கள். இதைத்தான் பகவானும் வேற்றுமையில் ஒருமை காண்பதே ஆன் மீகம் என்று கூறியுள்ளார். மேற்கூறியவை சிந்தனை மட்டத்தில், ஓன்னாமளவில் இலேசான தாகத் தென் பட்டாலும், செயல்முறையிலிருங்கி அனுபவ ரீதியாக தெளிவடைவது இலேசான தல்ல. அனுபவத்திற்கு எதிராக உள்ளும் புறமும் எவ்வளவோ தடைகள் உள்ளன. இதனால்தான் பகவான் எமக்குப் படிப்படியாகச்

செயல்முறைகளைத் தந்துள்ளார். பஜனையில் தொடங்கி, சேவையை வலியுறுத்தி, சத்திய சாயி சேவா நிறுவனம் மூலம், மனித மேம்பாட்டுக் கல்வித்திட்டத்தை அறிமுகம் செய்து, இப்பொழுது ஆத்ம விசாரணைக்கே அழுத்தம் கொடுக்கின்றார். இதன்மூலம் நாம் தேகாபிமானத்திலிருந்து விடுபட்டு ஆத்மாபி மானத்திற்கு உயரவேண்டும். ஆன்மீகத்தில் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருப்பதை உணரவேண்டும். ஆன்மீகம் சமயத்திற்கு அப்பாற பட்டது. தனிப்பட்ட ரீதியாக ஆன்மீகப் பாதையில் செல்வது கடினமென்றே, பகவான் எமக்கு சத்திய சாயி சேவா நிறுவனத்தை ஸ்தாபித்துள்ளார்.

எம்மை ஆன்மீகத்தில் சிந்திக்க வைப் பதற்கும் ஆன்மீக மகான்களின் கூற்றுக்களை ஜயம் திரிபுற விளங்கிக் கொள்வதற்கும், புத்தக நூல், சஞ்சிகை வெளியீடுகள் இன்றி யமையாதன. இதே நோக்குடன் “சாயி மார்க்கம்” சஞ்சிகை வெளியிடப்படுகின்றது. கிரமமாகத் தரத்துடன் வெளியிடுவதற்கு வாசகர்களின் பங்களிப்பு மிகவும் அவசியம். ஆகவே தங்களின் விமர்சனத்தை உண்ணிப் பாகக் கேட்டுச் செயற்படுவோமென்று ஆசிரியர் குழு உறுதி அளிக்கின்றது.

ஜெய் சாயிராம்

ஆசிரியர்

பகவானின் வேதனை

வேதனை என்பது, சாதாரண விழிப்பு நிலையில் ஏற்படும் துன்பமான அனுபவம். இது துவைத நிலையில், மாயையினால், உடல்தான் நான் என்ற உணர்வினால் ஏற்படுகின்றது. பகவான் ஓர் அவதாரம். அவர் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவர். அவருக்கு என்ன வேதனை? பகவானின் வேதனை யென்பது, எமது நோக்கில்தான் தங்கியுள்ளது. பகவானும் சில வேளைகளில் தனது வேதனை யென்னும் சில நிகழ் வுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். முரண்பாடுபோல நாம் விளங்கிக்கொள்ளும் நிகழ் வுகளும் சூற்றுக்களும், அவதாரத்தின் சிறப்புக்களில் ஒன்றேயாகும். பகவானின் வேதனை அல்லது துன்பமான நிகழ்வுகளிலிருந்து நாம் ஆன்மீக ரீதியில் எவ்வளவோ புரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே நாம் சில வேதனையான நிகழ்வுகளைப் பற்றிச் சிந்திப்போமாக. பகவானின் வாழ்வே அவரின் போதனை.

சீறுபராயத்தில், மிருகங்களை உணவுக்காகக் கொல்வதைக் கேட்டு வேதனையடைந்ததார். இதனால் அவர் புலாலூண் ணாமையை வளியுறுத்தியுள்ளார். கருணை உள்ளம் உள்ளவர் பிற உயிர்க்கு ஒரு துன்பமும் இழைக்கமாட்டார்கள், துன்பம் இழைப்பதற்கு உடந்தையாகவிருக்கமாட்டார்கள். பிச்சை கேட்டு வந்தவர்களுக்கு ஏதாவது கொடுத்துத் தான் அனுப்புவார். தனது உணவைக்கூடக் கொடுக்கத் தயங்கவில்லை. மற்றையவர்களின் குள்ளத்தைத் தீர்க்க முயலவேண்டுமென்பதைச் சிறு வயதில் கடைப்பிடித்தார்.

முதற் பள்ளிக் காலத்தில்: எட்டு வயதில், வகுப்புத் தலைவராக இருந்த பொழுது, மாணவன்

ஒருவன் பிழை விட்டதற்காக சுவாமியை மாணவனின் முகத்தில் அடிக்கும் படி ஆசிரியர் கட்டளையிட்டார். பாலசாயி மென்மையாக அடித்ததின் பலனாக ஆசிரியரின் கோபத்திற்கு ஆளாகி தனது கன்னத்தில் முப்பு அடிகள் வாங்கினார். இதனால் ஒரு வெறுப்போ சலிப்போ அடையவில்லை. இதன் மூலம் தனது சக்பது தன்மையை வெளிப்படுத்தினார்.

இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், வகுப்புப் பாடத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லையென்று என்னிய ஆசிரியர் அவரை ஊங்கினால் ஏற்றுமாறு தண்டுத்தார். வகுப்பு முடிந்து வெளிக்கிழம்ப எத்தனித்த பொழுது, ஆசிரியருக்குக் கதிரையை விட்டு எழும் பழடியவில்லை. இதை அவதானித்த அடுத்த பாட ஆசிரியரான கான் அவர்கள், ஆசிரியருக்கு ராஜூவைக் கீழே இறங்கும் படி சொல்லச் சொன்னார். ராஜூ (பாலசாயி) கீழே இறங்கியதும், ஆசிரியர் கதிரையை விட்டுப் போக முடிந்தது. பல வருடங்களுக்குப் பின் பக்தன் ஒருவர் இச் இச்சந்தர்ப்பத்தை நினைவு படுத்தி, என் ஆசிரியரிடம் கோபம் கொண்டார்களென பகவானிடம் வினாவினார். இதற்குப் பகவான்;

“ஆசிரீயரீன் மேலுள் கோயத்தொல் செய்வவில்லை. அவதாரத்தை வெளிப்படுத்தும் நான் நெஞ்சுக் கீர்த்தாஹும். அதற்காக மனங்களைத் தயார் செய்யும் நோக்குடனேயே அப்படிச் சங்கல்பித்தேன்” என்று பதிலளித்தார்.

தனது அவதாரத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காகப் பல சந்தர்ப்பங்களில் வேதனையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

கிடைக் காலம் பள்ளி: படிப் பிற் காகத் தமையனாருடன் பாலசாயி கமலாப்பூர் என்ற

கிராமத்திற்குப் போக நேர்ந்தது. அங்கு தமையனார் மனைவி கொடுத்த வேலைகளாலாம் சலிப்பில்லாமல் செய்து பள்ளிக்குப் போய் வந்தார். வீட்டுப் பாவிப்புக்குக் குடிதண்ணீர் சில மைல் தூரத்திலிருந்து பல தடவை கொண்டு வந்தார். வேலைப் பழுவுடன், அண்ணியிடமிருந்து அடிகளும் கிடைத்தன. பண வசதி மிகக் குறைவு. இப்படியிருக்கையில் பள்ளி சாரணக் குழுவினர் அயல் நகரத்தில் நடந்த ஒரு விழாவில் சேவை செய்வதென்ற தீர்மானத்தினால், ராஜாவும் கட்டாயமாகப் போக வேண்டியிருந்தது. இதற்கான செலவுக்குக்காசோ அல்லாது சாரணச் சீருடையோ ராஜாவிடம் இல்லை. இச் சந்தர்ப்பத்தில் சிறுவயது நண்பனான ரமேஸ் சாரண உடுப்பு ஒரு சோடி தைப்பித்துக் கொண்டுவந்து கொடுக்கத் தெண்டித்தார். பாலசாயி வாங்க மறுத்துவிட்டார். அவர் “எங்களின் நட்பு வர்த்தக ரீதியில் இருக்கக் கூடாது. நிபந் தனையற்றதாக இருக்க வேண்டும். நான் வாங்க மாட்டேன்” என்று சொல்லி மறுத்தார். அவதாரம் கொடுக்க வந்தாரேயன் நிரி பொருட்கள் வாங்க வரவில்லையென்று காட்டியுள்ளார். எவ்வளவோ கஷ்டத்தின் மத்தியில் பாலசாயி அவ்விழாவில் பங்கு கொண்டு சேவையாற்றி வீடு திரும்பியதும், தமையனார் வீட்டு வேலை களைப் புறக்கணித்ததற்கு பாலசாயியைக் கடுமையாகத் தண்டித்தார். தமையனாரின் மகனின் மரண வீட்டிற்குத் தகப்பனார் வந்திருந்தார். அயலவர்கள் ராஜா படும் துன்பங்களையெல்லாம் தகப்பனாரிடம் சொன்னார்கள். தகப்பனார் ராஜாவைத் தங்களின் வீட்டுக்கு தன்னுடன் வரும்படிக் கேட்டார். அதற்குப் பாலசாயி “குடும்பக் களைவும் எவ்வளவு கஷ்டம் வந்தாலும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.” என்று கூறி வெளிக்கிளம்ப மறுத்துவிட்டார். என்ன படிப்பனை! அக்காலத்தில் பெரியவர்களின்

இரட்டை வேடத்தைக் கண்டு வேதனைய டைந்து, அவர்களைத் திருத்துவதற்காக ‘சொன்னபடி செய்தாயா?’ என்ற நாடகத்தைத் தெலுங்கு மொழியில் மேடையேற்றினார். என்னைம் சொல், செயலில் ஒருமையாயிருக்க வேண்டுமென்று அப்பொழுதே சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

08-03-1940 அன்று தேன் கொட்டியது போலத் துள்ளி எழுந்தார். அதன் பிறகு பால சாயியின் நடத்தையிலும் போக்கிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஊராரும் பெற்றோரும், ராஜாவுக்குப் பேய் பிடித்துவிட்டதென்று எண்ணி, பேய் கலைக்கும் ஒருவனிடம் கொண்டு சென்றார்கள். அவன் தலையில் வெட்டுக் காயங்கள் ஏற்படுத்தி, எலுமிக்கம் புளி அதில் போட்டு அடித்து, குளிர் தண்ணீரை ஊற்றி எவ்வளவோ சீத்திரவதை செய்தும் பேயைக் கலைக்க முடியவில்லை. பல வருடங்களுக்குப் பின் பக்தன் சுவாமியிடம் ஏன் அவ்வளவு சித்திரவதையும் அனுமதித்தீர்கள் என்று கேட்டதற்குக் கூவாமி “நான் தெய்வீகமானவன். எவ்வளவு துன்பம் வந்தாலும் சகிக்கும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தவும், கிண்ப குன்ப மெல்லாம் ஒன்று என்பதை உணர்த்தவுமே சீத்திரவதையை அனுமதித்தேன்” என்று பதிலளித்தார். நாமும் துன்பங்களைக் கண்டு துவளக்கூடாது.

23.05.1940 அன்று சித்தப் பிரமை போலக் காணப்பட்டார். கூடியிருந்தோருக்குப் பிரசாதமும் வழங்கினார். இவரின் போக்கால் கோபமுற்ற தகப்பனார் மகனைப் பார்த்து “நீ கடவுளா? அல்லது பிசாசா? அல்லது விசரனா?” என்று கேட்டு அச்சுறுத்தினார். அதற்குப் பாலசாயி “நான் சாயி பாபா” என்று பதிலளித்தார்.

28.10.1940 அன்று புத் தகங்களைப் போட்டுவிட்டு பக்தர்களின் துயரத்தைப்

போக்குவதற்காக, பக்தர்களுக்காக வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். அப்பொழுது அவர் “உலக பந்தங்களிடமிருந்து விடுபட்டு, தெய்வீகப் பணியை ஆரம்பித்துள்ளேன்” என்று பிரகடனப்படுத்தினார்.

நாமும் உலக பந்தங்களிலிருந்து ஓரளவாகிலும் விடுபட்டால்தான் தெய்வீகப் பணியைச் செவ்வனே செய்யலாம்.

1945 ஆண்டு ஒரு முறை ஆற்றங்கரையில் பக்தர்களுடன் நடந்து வரும் போது பாம்பு தீண்டி விட்டது. மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டு மயங்கி விழுந்தார். அப்பொழுது அருகிலிருந்த பக்தனைத் தனது கை அசைவைப் போல் அவனது கையை அசைக்கச் சொன்னார். பக்தன் அசைத்த பொழுது அச்சரம் உள்ளங்கையில் வெளிப்பட்டது. அதைக் கடித்த இடத்தில் வைக்கச் சொல்லி சுகமாக்கினார். இதற்கு சுவாமியின் சரிதையை எழுதிய பேராசிரியர் கல்தூரி அவர்கள்.

“யெவான் தன் கையிலிருந்து வரும் ஏதையும் தன்னுடத்தீர் காகப் பாவிக் காட்டார். யக்தலுக்கே கீருபை அளித்து. அவன் மூலமே தனது நோயைக் குணப்படுத்தினார்” என்று விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். என்னே அவதாரத்தின் முன்மாதிரி!

1957ம் ஆண்டு ஒரு நாள், சுவாமி “Do not shoot” என்று சொல்லி மயங்கி விழுந்தார். மயக்கத்தில் இருந்து எழும்பியதும், ஒரு பக்தனைத் தற்கொலை முயற்சியில் இருந்து தான் காப்பாற்றப் போனதாகக் கூறினார். சுவாமி தன்னிடம் சரண் அடைந்தவர்களைக் கைவிட மாட்டார்.

இதேஆண்டில், இன்னொரு நாள், சுவாமியின் உடல் சோர்ந்து சரிந்தது. சிறிது வேளையின் பின்பு சுவாமியே தான் ஒரு

பக்தனை பாரிசவாதத்திலிருந்து காப்பாற்றி யதாகக் கூறியுள்ளார்.

15.11.1958 அன்று சுவாமி தனது அறையில் மயங்கி விழுந்தார். பத்து நிமிடம் கழிந்த பின் எழும்பித் தான் டேற்றுன் என்ற இடத்திலுள்ள பக்தையின்கடைசி மூச்சின் போது தரிசனம் கொடுக்கப் போனதாக விளங்கப்படுத்தி யுள்ளார்.

பக்தர்களுக்கு கடைசி மூச்சின் போது சுவாமியின் தரிசனம் கிடைப்பது அளப்பரிய பாக்கியம்.

சிலரின் பஜனைப் பாட்டுத் தனது காதுக்கு மிகவும் வேதனையைக் கொடுக்கிற தென்று கூறியுள்ளார். பக்தன் ஒருவரைப் பார்த்து, அவரின் வீட்டில் நடக்கும் பஜனைக்குப் பக்கத்து வீட்டார் ஒருவர் வந்து பெலத்து இனிமையில்லாது பாடுவதைச் சுட்டிக் காட்டி அது வேதனையைக் கொடுப்பதெனச் சொல்லியுள்ளார். இது அவருடைய எங்கும் வியாபித்துள்ள எல்லாம் அறிந்த, எல்லாம் வல்ல தன்மையையே உறுதிப்படுத்துகின்றது. நாம் பஜனை கூட்டாகப்பாடும் பொழுது இனிமையாக இருக்க வேண்டுமென்பதையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

21.06.1959 அன்று பக்தர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில், சடுதியாக பகவானின் உடம்பு கொதித்துக் காய்ச்சல் காயத் தொடங்கியது. ஐந்து நிமிடத்தில் பழைய நிலைக்கு வந்ததும், பகவான் முன்னிருந்த பக்தனைப் பார்த்து;” இனிமேல் உமது அம்மாவை நெருப்புடன் கவனமாகப் பழகும்படி சொல்லவும். பாபா என்நேரமும் அவருடனி ருந்து காப்பாற்றுவார் என்பதை அம்மாவுக்குச் சொல்லவும்” என்று சொன்னார். பக்தனுடைய தாயார், தங்களது சுவாமி அறையில் கும்பிடும்

பொழுது சேலையில் தீப்பற்றியதாகப் பின் தெரியவந்தது.

29.06.1963 அன்று, சுவாமி தனது அறையில் சடுதியாக விழுந்தார். இது பக்கக் கை கால் செயலி முந்து காணப்பட்டது. வலியால் முன்முனுத்தார். அவரைத் தூக்கிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அப்போது அங்கிருந்த மக்களின் அபிப்பிராயங்களையும் கஸ்தூரி அவர்கள் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. சிலர் சுவாமிக்கு யாரோ குனியம் செய்து விட்டான், சிலர் சுவாமி சமாதியடையப் போகிறார், சிலர் சுவாமி மௌன விரதம் எடுத்துக் கொண்டார், வேறு சிலர் சுவாமி ஏதோ புதிய நிலைப்பாடு எடுக்கப் போகின்றார் என் ரெல் லாம் எண்ணினார்கள். ஆறு நாட்களுக்குப் பின்பு மூளையில் ஏற்பட்ட இரத்தோட்டத் தடை நீங்கிவிட்டதாக சுவாமி கூறினார். சுவாமியினால் குரு பூர்ணிமா தினத்தன்று தரிசனம் கொடுக்க முடியுமா? உரை நிகழ்த்த முடியுமா? என்று எண்ணி ஏங்கினார்கள். எட்டாவது நாளன்று (06.07.1963) குருபூர்ணிமா தினத்தன்று உதவியுடன் சுவாமி மந்திரிக்குள் வந்தார். அங்கே தனது வலது கையால், இது பக்கத்திற்குத் தண்ணீர் தெளித்ததும் பாரிசுவாதம் நீங்கியது. பக்தர்களின் மனம் ஆனந்த மடைய அருளுரையும் நிகழ்த்தினார். அப்போது அவர் சொன்ன இரண்டு விடயத் தைக்கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

“என்டீம் சரணவடந்த பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவது எனது தார்மீக் கடமை. அய்யான ஒரு பக்கனுக்கு வந்த நாலு மாரடைப்பை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன்” என்று தான் நோய்வாய்ப்பட்டதற்கு விளக்கம் கொடுத்தார். இதைத் தொடர்ந்து, “நான் சூ சக்தி சொருபம்” பக்தனைக் காப்பாற்றியது உடனடிக் காரண மானாலும், வேறு காரணமுழுண்டு. பாரதவாஜ முனிவருக்கு ஏற்பட்ட வருத்தத்திற்காக, (முன்னைய காலத்தில்) கொடுக்கப்பட்ட

வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவும் எடுக்கப்பட்ட செயல்” என்று பிரகடனம் செய்தார். பகவானின் ஒரு செயலுக்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம்.

07.12.1970, அன்று, கடும் வயிற்று வலியினாலும், காய்ச்சலாலும், கதைக்க முடியாலும் அவஸ்தைப்பட்டார். இது கோவா என்ற மாநிலத்தில் நிகழ்ந்தது. அடுத்த நாள் சுவாமியைப் பரிசோதித்த வைத்தியர்கள், இது அப்பேண்டிசைட்டில் உடனடியாகச் சத்திரசிகிச்சை செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஆலோசனை வழங்கினார்கள். சுவாமி சத்திரசிகிச்சைக்கு மறுப்புத் தெரிவித்தார். சுவாமியின் அவஸ்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கச் சுகிக்க முடியாது, தாங்களும் வேதனையில் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்று சுவாமியிடம் வேண்டினார்கள். அப்போது சுவாமி, “எனக்கு ஒரு வேதனையுமில்லை. அப்படியில்லாது வேதனையாகத்தானிருந்தாலும், நான் வேதனையைப் பிரசாதமாகப் பக்தர்க்கு ஒரு போகும் கொடுக்க மாட்டேன்? என்று பதிலளித்தார். பக்தர்கள் செய்வதொன்று மறியாது வருந்தினார்கள். மெக்சிக்கோ நாட்டைச் சேர்ந்த இந்திரா தேவி என்ற பக்கதை சுவாமியின் வயிற்றில் சுவாமியால் கொடுக்கப்பட்ட வீபூதியைப் பூசுவதற்கு உத்தரவு வேண்டினார்.

இதற்கு சுவாமி, “அது நான் அனுமதிக்கும் தன்னலமான செயல். உம்மை நான் மற்றைய பக்தர்களுக்காகத்தான் வைத்திருக்கிறேன்.” என்று கூறினார். இந்திராதேவி கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் அடுத்த அறையினுள் இருந்த சுவாமியின் படத்தில் வீபூதியைப் பூசிச் சுகம் வர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். இவற்றின் மத்தியில் பேராசிரியர் கஸ்தூரி அவர்கள், பகவான் யாரோ பக்தனின் வருத்தத்தைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார் என்று உணர்ந்து, சமநிலையிலிருந்தார். சுவாமியின் நோயும் விலகியது.

இந்திகழ்வுக்குப் பின், அதே ஆண்டில் கிறிஸ்தவப் பண்டிகை நாளன்று நிகழ்த்திய அருளுரையின் போது சுவாமி “என்னிடம் சரணடைந்தவர்களுடைய வியாதியையோ, துன்பத்தையோ என்மீது எடுத்துக் கொள்வது என் கடமை. எனக்கு இதனால் ஒரு துன்பமுமில்லை. நீங்களும் நான் செய்யும் இக் கடமையின் போது துன்பப்படத் தேவையில்லை. எல்லாம் அன்பின் நிமித்தம் எடுப்பதும் கொடுப்பதுமே. அன்பின் நிமித்தம் எடுக்கும் போது எப்படித் துன்பம் தரும்,” என்று உரைந்தார். பகவானின் வேதனையில்லாம் பக்தர்களைக் காப்பதற்கேயாகும்.

11.01.1990 அன்று, சுவாமியின் மாணவ மாணவிகளின் மெய்வல்லுனர்ப் போட்டி, “கில் வியூ” மைதானம் புட்பர்த்தியில் நடந்தது. அன்று மாணவர்கள் பல விளையாட்டுச் சாகசங்கள் செய்ய ஆயத்தமானார்கள். அன்று சுவாமி தன்மீது ஏற்றுக் கொண்ட உடற் துன்பத்தின் விளக்கத்தை அடுத்த நாள் நடத்திய அருளுரையின் போது பின்வருமாறு கூறினார்: “நான் மைதானத்தை அடைந்தவுடன் இரண்டு லொறிகளில், உயரத்தில் குறுக்கே இரும்புக் குழாய்கள் பொருத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். இது சரியாகப் பூட்பபாதிருந்ததால் ஏற்படப்போகின்ற அனர்த்தத்தை உடனே உணர்ந்தேன். அக்கணமே, மாணவர்களுக்கு ஏற்படப் போகும் விபத்தை என் மீது ஏற்றுக்கொள்ள சங்கல்பம் பூண்டேன். நான் பயணம் செய்த இரதம் அசையத் தொடங்கிய தும் நான் விழுந்தேன். இதனால் எனக்குத் தலையிலும், கையிலும், பின்புறமும் காயங்கள் ஏற்பட்டன. இரத்தம் கசியத் தொடங்கியது. ஒருவருக்கும் எனக்கு ஏற்பட்ட காயத்தை அறிவிக்கவுமில்லை. நான் இதை மாணவர்களுக்கும் அடியார்களுக்கும் சொல்லுவது ஏனென்றால், அவர்கள் தெய்வீகத் தன்மை எப்படிப்பட்டதென்பதை விளங்கவே.” தெய்வம்,

தனது மாணவர்களை எப்போதும் பாதுகாக்குக் கொள்கின்றது.

2003 - சுவாமியின் இடுப்பிலுள்ள எலும்பில் முறிவு ஏற்றபட்டதால், சுவாமி தரிசனத்திற்கு வர முடியாமல் வேதனையுடன் இருப்பதாகக் காணப்பட்டார்.

இதற்கான சத்திர சிகிச்சையும் செய்யப்பட்டு, சுவாமி தரிசனம் கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டார். சுவாமி வைத்தியர்கள் ஆறுதல் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு பின்வருமாறு கூறினார்.; “பக்தர்களுடைய தீவிர பக்திப் பிரார்த்தனை இதனைக் கெதியில் சுகப்படுத்திவிடும். எனக்கு ஒரு துன்பமும் தெரியவில்லை. பக்தர்கள்தான் எனது முதிசம். நானும் பக்தர்களின் முதிசம். எனக்குப் பயம் ஏது? அழற்சி ஏது?” 05. 07.-2003இல் ஆற்றிய உரையின் போது, பின்வரும் விளக்கத்தைக் கொடுத்தார். “தேகாபிமானத்தை விட்டு, நீங்கள் எல்லோரும் ஆத்மாபிமானத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். என்று, சுவாமி உங்களுக்கு உணர்த்துவதற்கே இத்தகைய சோதனையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இவ்வளவு சீக்கிரம் சுவாமி குணமடைவதற்கு எத்தனையோ பக்தர்களின் பிரார்த்தனைதான் காரணம். 13.07.2003 இல் நிகழ்த்திய உரையின் போது,

“மனதைல் கீதனோயாதிகளையும் வல்கைவாயும் ஏங்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து மனம் தளர்க்காது. தேவந்தீம் அசையாத நம்பிக்கை வேண்டும்” என்று கூறியுள்ளார்.

இன் நுமொரு அருளுரையில் சுவாமி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “மனித உருவம் எடுப்பது கடவுளுக்கு ஒரு பெரிய மகத்தான நிகழ்வு என நீங்கள் நினைக்கலாம். நீங்கள் என் இடத்தில் இருந்தால் இதன் கஷ்டத்தை உணர்வீர்கள். ஏனென்றால் உங்கள் ஒருவரின்

தும் இறந்த கால, நிகழ்கால, வருங்கால நிகழ்வுகளன்னத்தும் எனக்குத் தெரியும். ஆகையினாலே நான் கருணை காட்ட வேண்டுமென்ற என்னை எழுத் தேவையில்லை. ஏன் ஒருவருக்கும் கஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ள தென்பது எனக்குத் தெரியும். அதன் விளைவும் தெரியும். ஆகவே சாதாரண மனிதச் செயற்பாட்டிலிருந்து எனது செயற்பாடு வித்தியாசமாகத்தானிருக்கும். நீங்கள் என்னைக் கல்நெஞ்சம் கொண்டவரென்றும் அல்லது இரக்கம் கொண்டவரென்றும் சொல்லலாம். நான் ஒருவருக்கும் துன்பமோ, ஆனந்தமோ கொடுப்பதில்லை. நீங்கள் உங்கள் என்னை சொல் செய்கையினாலேயே உங்களுக்கு ஏற்ற தங்கத்திலான அல்லது இருந்திலான விலங்கைப் பூட்டிக் கொள்கின்றீர்கள்.” சுவாமியின் பெரிய வேதனை மேலே கூறியதுதான்.

1984 மாணவருக்கு அளித்த உரையொன்றில் பள்ளிக் காலத்தில் தான் அனுபவித்த கஷ்டங்களுக்குப் பின்வருமாறு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்.

“சுவாமி வடு இல்லாத வாழ்க்கையே சிறு பராயத்தில் இருந்தே வாழ்ந்து வருகிறேன்.

உசாத்துணை நூல்கள் :

1. பேரசிரியர் அனில் குமார் அவர்கள் பிரசாந்தி நிலையத்தில் பிறநாட்டவருக்காக நிகழ்த்திய உரையின் போது எடுத்த குறிப்புகள்
 2. “சத்தியம் சிவம் சுந்தரம்” - பகுதி 1,2,3,4 பேராசிரியர். என். கஸ்தூரி.
 3. சனாதன சாரதியில் வெளிவந்தவை
 4. சுவாமியின் பள்ளி நாட்கள் - அருளுரை 1984ம் ஆண்டு.
- தொகுத்தவர் திரு நியகோ. ஹீரா. ஜெய் சாயிராம்

கஷ்டங்களுக்கோ துன் பங்களுக்கோ தலைகொடுக்கத் தேவையில்லை. ஆனாலும் ஏன் தலைகொடுத்தேன் என்றால், ஒருவர் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதைக் காட்டும் பொருட்டே. நாம் ஒருபோதும் பெற்றோருக்குக் கஷ்டமோ, துன்பமோ கொடுக்கப்படாது. குடும்ப நிலை எவ்வளவு மோசமாக இருந்தாலும் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக்காட்டக் கூடாது. இதுதான் மாணவர்களாகிய உங்களின் முதற் கடமை.” சுவாமியின் வாழ்வே அவரின் போதனை.

முடிவாக சுவாமி ஒருமுறை பாடிய பாட்டின் தமிழாக்கத்தைக் கவனிப்போம். இதிலும் அவர் தனது வேதனை எப்படியான தென்று வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

“நானே நடன ஆசீரியன் நான்தான் நபராஜன். நடனத்தீன் தெய்வம் நீங்கள் எல்லோரும் என்றுடைய மாணவர்களே. உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இக்கலையீன் ஒவ்வொரு படியையும் யாம்பிக்கும்போது ஏற்படுகின்ற வேதனை என்னாகவுக்குங் தான் தெரியும்”

பகவானின் வாழ்வே அவரின் போதனை இன்று எமது வாழ்வே பகவானின் போதனை.

வைத்திய கலாநிதி. இக்னேசமுந்தி
இளைஞர் இணைப்பாளர்
வட பிராந்தியம்

‘உள்ளத்தின் உயர்வு’

உள்ளத்தில் உயர்வு என்றால் யாது?

“பகைவனும் வாழவேண்டும், சராசரம் யாவும் வாழ்க்” என்று என்னுகின்ற உள்ளந்தான் உயர்ந்த உள்ளம். பகைவன் தோற்று ஓய்ந்து ஒடுங்கி நின்றபோது “இன்று போய் நாளெவா” என்ற இராமரின் உள்ளம் உயர்ந்தது. தன்னை நிந்தித்த ஒருவனது பாவமன்னிப்புக்காக இறைவனிடம் வேண்டுதல் வேண்டும் “இறைவனே! என்னை அவன் காரணமின்றி நிந்திக்கின்றான். உன்திருவுளமறிய அடியேன் மன்னிக்கின்றேன். என்னை நிந்தித்த தீவினையால், அவன் நரகிடையடையாமல் அவனுடைய பாவத்தை மன்னித்து தேவோர் நல்லருள் புரிவீராக” என்று வேண்டுதல் வேண்டும். எவன் பகைவனுடைய பாவமன் னிப்புக்காக இறைவனிடம் இறைஞ்சுகிறானோ அவனுடைய உள்ளம்உயர்ந்துள்ளம்.

ஒரு துறைமுகத்தில் பன்னிரு பாய்க்கப்பல் கள் நிற்கின்றன. அவற்றுள் நான்கு கப்பல்களின் பாய் விரிந்திருக்கின்றது. மேலே காற்று வீசுகின்றது. அக் கோடை காற்றை ஏற்று, விரிந்த பாய்களையடைய நான்கு கப்பல்களும் நன்கு கடலில் பிரயாணம் புரிகின்றன.

உலகில் உண்பவனைக்கண்டு உண்ணாத வனும், உறங்குபவனைக்கண்டு உறக்கம் வராதவனும், காரில் போகிறவனைக்கண்டு நடப்பவனும் பொறாமை கொண்டு புழுங்குவார்கள். இது உலக இயல்பு. இதே போல பிரயாணம் செய்கின்ற நான்கு கப்பல்களைக் கண்டு பிரயாணம் புரியாமல் இருக்கும் எட்டுக் கப்பல்களுக்குச் சினம் பொங்கி எழுந்தது. “காற்று ஒழிக்” என்று கூறிச் சீறிக் கோலம் புரிந்தன. இங்கே நன்கு சிந்தியுங்கள் காய்தல்,

உவத்தல் இன்றிக் காற்று ஒன்று போல் வீசுகின்றது. ஆனால் விரித்த பாய் காற்றை ஏற்றுக் கொண்டதனால் நான்கு கப்பல்களும் உல்லாசமாய் ஒடுகின்றன. சுருட்டிய பாயில், காற்று படுகின்றது. ஆனால் காற்றை அவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் அக்கப்பல் கள் இடித்த புளி உரவிலேயே நிற்பதுபோல் துறைமுகத்தில் நிற்கின்றன. காற்றில் எந்தக் குற்றமுமில்லை. அக்கப்பல்களில் பாய் சுருட்டியிருப்பதுவே காரணம்.

இது போல எல்லோரும் இனிது வாழ வேண்டும் என்று உள்ளத்தை விரித்துக் கொண்ட அருளாளர்கள் பிறவிப்பெருங்கடலைக் கடந்து முத்திக்கரை சேர்வர். அஃதலால் தான்மட்டுமே வாழ வேண்டும் என்று உள்ளத்தை சுருக்கி வைத்திருக்கும் பாவிகள் பிறவிப் பெருங்கடல் கடக்கமாட்டாமல் துன்புறுகின்றார்கள்.

மற்றொரு உவமை

ராயல் சீமையில் பல ஆண்டுகள் மழை பொழிய வில்லை. தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் தவித்தனர். கலைக்கோட்டு முனிவரைப் போன்ற ஒரு மகான் அங்கு சென்றார். மழை கொட்டத் தொடங்கியது. தண்ணீர் இன்றித் தவித்த தாய்க்குலம் (நாற்சதுர வீட்டுக்) கூடல்வாய் வழியே கொட்டும் தண்ணீர் வீணை போகாத வண்ணம் பெரிய பெரிய பாத்திரங்களில் நிரப்புகிறார்கள்.

ஒரு வீட்டில் வயது முதிர்ந்த கிழவி தளர்ச்சி அதிகம் தன் பேத்திப்பெண்ணைப் பார்த்து “அம்மா, குழந்தாய், மழை பொழிகின்றது கூடல் வாய் வழியே நீர் வீழ்கின்றது. உள்ளே பழம் பானைகள் இருக்கின்றன. நான்கு கூடல்

வாயின் கீழே நான்கு பழம்பானைகளை
கொண்டு வந்து வைப்பாயாக” என்றார்

விளையாட்டில் வேகமுள்ள அச்சிறுமி சலிப்புடன் சென்று பாத்திரங்களைக் கொணர்ந்து நான்கு கூடல் வாய்களின் கீழ் வைத்துவிட்டு மீண்டும் விளையாடச் சென்று விட்டாள். சில மணிநேரத்தில் மழை நின்றது மற்ற வீடுகளில் தன் ணீர் நிறைந்த பாத்திரங்களை எடுத்துத் தோய்க்க வீடு கழுவப் பயன் படுத்தினார்கள்.

இந்தக் கிழவிபோய் தன் வீட்டுக் கூடல்வாய்களின் கீழே வைத்துள்ள பாத்திரங்களைப் பார்த்தால் அவற்றில் உத்தரணி நீர் கூட இல்லை ஏன்? அங்கு நன்றாக மழை பொழி ந்தது கூடல் வாய்களில் நீரும் பொழி ந்தது. பாத்திரங்களிலும் ஓட்டை இல்லை. ஏன் நீர் நிரம்ப வில்லை? காரணம்?

உள்ளே கவிழ்த்து வைத்திருந்த ஏதனங்களை, விளையாட்டில் கவனம் செலுத்தும் விவேக

மில்லாத பேத்தி; கூடல் வாய்களில் அவற்றை கவிழ்த்த படியே வைத்து விட்டாள். கவிழ்த்த பாத்திரத்தில் நீர் இருக்குமா? இருக்காது இதுபோல் இறைவனுடைய கருணை மழை எங்கும் ஒன்று போல் பொழிகின் றது. எல்லோரும் வாழ்டும் என்று நிமிர்ந்த உள்ளத்தில் இறைவனுடைய கருணை நீர் நிரம்புகின்றது. நான் மட்டும் தான் வாழ வேண்டும் என்று கவிழ்த்து வைத்திருக்கும் உள்ளத்தில் அவனுடைய கருணை நீர் நிரம்புவதில்லை. அதனால் எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என்று நம் உள்ளத்தை விரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுதான் உயர்விற்கு வழி. இன்று முதல் சகல அடியார்களும் தங்கள் தங்கள் உள்ளத்தை விரித்து இறைவனை தம் வசமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

உலகமெலாம் நம் இனம். அது மனித இனம் “அனைவர்க்கும் ஒரே மொழி அது இதய மொழி” என்று பாபா கூறியதை சிந்தித்து வஞ்சிப்போமாக.

ஜெய் சாயிராம்

Dr. இரா. சிவங்குமார்

“ஒருவனுடைய பக்குவம், புலனடக்கம் என்னும் அளவுகோலாலே அளக்கப்படும்.”

– பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா –

ஓம் சிறீ சாமிராம்

“அவதாரின் செயற்பாடுகள்”

Dr. S. V. பவான் (உணர்ச்சி நீக்கவியல் நிபுணர். அதிவிசேட வைத்தியசாலை, புட்பாத்தி) அவர்களின் பிரத்தியேகக் கலந்துரையாடலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது.

தரிசனத்தின் போது, ஒரு பிறநாட்டவர் சவாமியை நோக்கி: “சவாமி எனக்கு அனுக்கிரகம் அளியுங்கள்” என் று வேண்டினார். இதற்கு சவாமி” முதலில் உன் செலவத்தை, பதவியை, கௌரவத்தை நன்பர்களை எல்லாம் அகற்றுவேன். அப்போதும் என்னை நீ விசுவாசித்தால் என் அனுக்கிரகம் உனதேயாகும்” என் று பதிலளித்தார். இப் பின்னணியில் Dr.பவான் அவர்கள் கூறிய தனது சொந்த அனுபவத்தைச் சிறிது கவனிப்போம்.

Dr. பவான் பல தேசங்களில் வைத்தியத் தொழில் புரிந்து, அவஸ்திரேலியாவில் உணர்ச்சி நீக்கவியலாளராகப் பணிபுரிந்தார். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சவாமியின் தரிசனம் சம்பாஷனையும் கிடைத்தது. அப்போதே, சவாமி; தான் ஒரு விசேட வைத்தியசாலை நிறுவப் போவதாகவும், அங்கே வேலை செய்ய வாய்ப்பளிக்கப் போவதாகவும் கூறியிருந்தார். 1993ம் ஆண்டு, பிரசாந்தி நிலையத்தில் வந்து வசிக்கும்படி யிட்ட கட்டளையை ஏற்று அங்கு சென்றதும், சவாமியின் சோதனை தொடங்கியது. ஓன்பது மாதங்கள், சவாமி திரும்பிப்பார்க்கவும் மில்லையென்றும், அவஸ்திரேலியாவில் தான் சேமித்த பண மெல்லாம் குறையாடப்பட்ட தாகவும் கூறினார். இக் காலத்தில் நன்பர்களும் குறைந்துவிட்டார்களென்றும், மனைவியின் ஆதரவுடன் சோதனையைத் தான் ட

முடிந்ததும் என் று கூறினார். சவாமி செலவத்தை எடுத்தும், பட்டப்படிப்பின் அகங்காரத்தை முறித்தாலும், நன்பர்கள், சுயகெளரவும் எல்லாவற்றையும் அகற்றினாலும். Dr.பவானின் விசுவாசம் குறைய வேயில் வை. இதனால் சவாமி யின் அனுக்கிரகம் தாராளமாகக் கிடைத்தது. இப் படிப்பளையை நாம் மனதில் பதிக்க வேண்டும்.

தொடர்ந்து, சமயத்திற்கும், ஆன்மீகத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பற்றிக் கூறினார். ஆன்மீகம் என்பது. சமயம், சாதி, தேசம் மொழி எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டதென்பதை வலியுறுத்தினார்.

பின்பு, சவாமியின் செயற்பாடுகளின் பரிணாமத்தைப் பற்றிச் சிறிது விளக்கினார். 1988ம் ஆண்டு, பம்பாய் நகரில் நிகழ்த்திய உரையின் போது, சவாமி, தான் எடுக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டதென்று கூறியதை நினைவுட்டி னார்.

1980ம் ஆண்டு நடந்த உலக சம்மேளனத் தின் பின்பு, 1981ம் ஆண்டு எமது நிறுவனத்திற்கு ஒரு யாப்பைக் கொடுத்து அதில் முக்கிய குறிக்கோளாக:

“மனிதனின் உள்ளுறையும் தெய்வீகத்தை மலரச் செய்வதே” என்பது வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார். இதன் பிற்பாடு,

சவாமி எடுத்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் மேற் கூறிய குறிக் கோளை அடையச் செய்வதற்காகவே எடுக்கப்பட்டனவென்றும் கூறினார்.

1985ம் ஆண்டு, முதன் முதலாகப் பெரிய நிகழ்வு ஒன்று 'ஹில் விழு' (Hill View) மைதானத்தில் நடந்தது. அன்று எல்லாத் தேசங்களிலிருந்து அடியார்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் கூடினார்கள். இதன் மூலம், முழு உலகமுழைஞார்கள் கூடும்பம் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தினார் என்று Dr.பவான் சுட்டிக் காட்டினார்.

1987ம் ஆண்டு உலக நிர்வாகச் சபை கலைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம், சாயி ஒரு மதம் அல்ல, ஒரு இந்துக் கோவில் அல்ல என்றும், விழிப்புணர்வை எழுப்புவதே சாயி என்றும் கூறினார்.

2000ம் ஆண்டு சவாமி நாலுவேதமகாவாக் கியங் களை அறிவு ருத்தினார். அவையாவன:

அகம் பிரம்மாஸ்மி

அயம் ஆத்மாபிரம்மா

தத்துவாம் ஆசி

பிரகஞானம் பிரம்மா என்பவையே. நாம் ஒருவரையும் கீழ்ப்படுத்தக் கூடாதென்றும் ஒருவரின் ஆன்மீக நிலையை மதிப்பீடு செய்யக்கூடாதென்றும் கூறினார்.

2001ம் ஆண்டு, சவாமி தர்சனின் போது பாதநமஸ்காரம் கொடுப்பதை நிறுத்தினார்.

பக்தர்களிடையே பொறாமை ஏற்படுவதை நிறுத்தவேயென்று சவாமி காரணம் கூறினார். பக்தர்கள், படிப்படியாக உள்நோக்குப் பயணத்தில் செல்லவேண்டுமென்பதற்காகவே சவாமி பாதநமஸ்காரத்தை நிறுத்தினாரென்று Dr.பவான் கூறினார். இக்காலத்தில் பிரசாந்தி நிலையத்தில் நிகழும் திருவிழாக்கள் குறைக்கப்பட்டும், விழாக்களின் போது அளவுக்கு மேலான அலங்கரிப்புகளும் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. சிக்கன வாழ்வே உகந்தது என்பதை இதன் மூலம், சவாமி வலியுறுத்துகின்றார் என்று கூறினார்.

2003ம் ஆண்டு சவாமியின் இடுப்பிலுள்ள எழும்பு ஒன்று முறிந்தது. இது என் எதற்காக என்று நாம் ஆராயவேண்டுமென்று கூறினார். அவதாரம் எப்படிக் கவலையீனமாக வழக்கி விழலாம்? சவாமியின் இவ் விபத்தும் அவரின் திட்டத்தில் ஒன்றே ஒழியத் தற்செயலாக நடந்ததல்ல. சவாமியே தனது சமீபத்திய அருளுரையின் போது. தனது உடம்பை பக்தர்கள் விரும்பினால் தங்களின் பிரார்த்தனை மூலம் பாதுகாக்கலாம் என்று கூறியுள்ளார். மேலும் சவாமி தனது உடம்பின் நலனுக்காக தனது சங்கல்பத்தை ஒரு போதும் பாவிப்பதில்லை யென்றும் கூறியுள்ளார். இக் கூற்றுக்களை நோக்குங்கால், சவாமி எங்களை தேகாபிமானத்தி விருந்து ஆத்மாபிமானத்திற்கு உயர்த்துவதற்காக அவரது திட்டத்தில் போடப்பட்ட நிகழ்வுகளே என்று Dr.பவான் கூறித் தனது உரையை முடித்தார்.

ஜெய் சாயிராம்

தொகுத்தவர். Dr. இ. கணேசமுர்த்தி

6-12-2003

சாதனாயின் புதிய பரிணாமம்

சாதகர் என்பவர் யார்? அகங்காரத்தை ஒழிப்பவரே உண்மையான சாதகர். அகங்காரம் உள்ளவரையில் ஆத்மாவைப் புரிந்து கொள்ளவே முடியாது.

தெய்வத்துவம் என்பதை பின்வருமாறு வர்ணிக்கலாம்

1. தொலைபேசியில் குறிப்பிட்ட நபரைக் கூப்பிடும் தனியாள்(Personal)அழைப்பு
2. நம்பர் அழைப்பு என்று குறிப்பிட்ட இலக்கத்தை அழைக்கும் அழைப்பு

முதலாவது வகை அழைப்பைப் போன்றதே இதயபூர்வமான பிரார்த்தனை. இது நேராகவே கடவுளுக்குப் போய்க் கேரும் கடவுள் எங்கேயோ வைகுண்டத்திலோ, கைலாசத்திலோ இருப்பதாக எண்ணி பக்தி செலுத்திப் பிரார்த்திப்பது இரண்டாவது வகை அழைப்பைப் போன்றது.

மனதைக் கட்டுப்படுத்தித் திருப்தியுடன் சாதனை செய்தாலே இறைவனைக் காணமுடியும். பாவில் நெய் இருப்பது உண்மை. பாலை எடுத்து எந்த விதமாகச் சோதனை செய்து பார்த்தாலும் அதில் நெய்யைக் காணமுடியாது. சில செயல் முறைகளை முறையாகப் பின்பற்றுவதன் மூலமே பாவில் இருந்து நெய்யைப் பிரித்தெடுக்க முடியும். அது போல எம் மூள் மறைந்து இருக்கும் தெய்வத்துவத்தை வெளிக் கொணர ஆன்மீக சாதனாகள் அவசியம்.

நீரிற் கரைந்துள்ள சீனியைப் போன்றதே தெய்வத்துவம். தன் ஸ்ரீ ல் சீனியைக் கரைத்தால் அது கரைந்து விடும். கண்ணுக்குப் புலப்படாது. ஆனால் அதன் சுவையை உணர-

நீரைப் பருக வேண் டும். அது போல தெய்வத்துவத்தை கண்களினால் காணவோ, கரங்களினால் பிடித்துக் கொள்ளவோ இயலாது அதை அனுபவித்து உணர வேண்டும்.

உண்மையில் மனிதத் தன்மை என்பது சைதன்யஸ்வருபம். அதாவது தன்னறிவின் உருவமாகும். எங்கும் பரவியுள்ள தெய்வீக பிரக்ஞ (Divine Consciousness) எல்லா ஜீவராசிகளுக்குள்ளும் உள்ளது. மனிதத்து வம் என்பது உடல், மனம், புத்தியோடு ஐந்து கோசங்களைக் கொண்டது, ஈசாவாஸிய உபநிஷத்தில் இந்த சைதன்ய புருஷனின் அநேக உருவங்கள் விபரிக்கப்படுகின்றன

ஸ்தூல புருஷன்	- அன்னமய புருஷன்
(Physical Consciousness)
பெளதீக உணர்வு	- பிராணமய புருஷன்
(Life Consciousness)
மன உடம்பு	- மனோமய புருஷன்
(Mental Consciousness)
விக்ஞான உடம்பு	- அதிமானுஷ புருஷன்
(Super Consciousness)
ஆனந்த உடம்பு	- அதீதமானுஷன்
(Divine Consciousness)

இதற்கும் அப்பாற்பட்டது All effective will எனப்படும். எல்லாவற்றையும் இயக்கிப் பாதுகாக்கும் ஆதார சக்தி.

இந்த தத்துவம் எல்லையற்ற சக்தி கொண்டது. இத் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதலே ஒவ்வொரு மனிதனின் கடமையும் ஆகும். இதற்குச் சில நேரான வழிமுறைகள் உள்ளன.

1. உள் நோக்கிய பயணத்தை ஆரம்பித்தல். சுத்த சுத்துவத் தன் னுணர்வு தனக்குள் ஓயே இருப்பதை உணர முற்படுதல் (Realisation of the Inner Divine)

2. தன்னுள்ளேயே நிலைத்திருக்கும் இந்தத் தெய்வத்துவம் எல்லா ஜீவராசிகளுக்குள்ளும் உள்ளது என்பதை உணருதல். தனக்குள்ளேயே இருக்கும் தெய்வத்துவத்தை உணரவும் பிறரிடம் இது வியாபித்து உள் ளதை உணரவும் தடையாகவுள்ள மாயை அல்லது அறியாமை என்ற சுவரை அகற்ற முயலுதல். அப்போது தான் ஏகத்துவம் என்னும் ஒருமைப்பாட்டுணர்வு பெற இயலும். அஹம் ஏவ இதம் சர்வம். நானே எல்லாவற்றிலும் உள்ளேன். நானே தெய்வம். தெய்வம் நானே. நானே பிரம்மம். பிரம்மம் என்னுள்ளும், மற்றெல்லாவற்றிலும் உள்ளது. இதில் எந்த வேறுபாடுமில்லை என்ற திடமான நம்பிக்கை. நெஞ்சில் உறுதியாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் இது எங்கும் நிறைந்த எல்லையற்ற பிரம்மத்தை உணர்வதாகும் (Realisation of the Cosmic Divine)

3. ஆரோஹனம், அவரோகணம். அதாவது ஏறுவதும் இறங்குவதுமாகும். உலகில் மனிதனின் மனதில் ஆறுவகைகள் உண்டு.

1. சாதாரண மனம் (Conscious Mind)
2. அதீத மனம் (Transcendental Mind)
3. உன்னத மனம் (Higher Mind)
4. பிரகாச மனம் (Illuminated mind)
5. ஸ்வயம் ஸ்தான மனம் (Intuitive Mind)
6. உபரி மனம் (Over mind)

சாதாரண மனதிலிருந்து உபரிமனம் வரை படிப்படியாக ஏறுவதும் இறங்குவதும் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இவை இரண்டும் சந்திப்பதே பரிபூரண மென்படும். பூர்ணமத பூர்ணமிதம் பூர்ணாத் பூர்ண முதச்யதே

என்றபடி எல்லாமே பூரணம் தான். இதற்குக் காரணம் என்னவெனில் பிரம்மமே இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் வியாபித்துள்ளது. Evolution என்பது இயற்கையின் விரிவாக்கமே ஆகும்.

ஸ்தாலத்திலிருந்து பிராணநிலை வந்து அதிலிருந்தே மனோசக்தி விளைகிறது. பதார்த்தம் என்றால் என்ன? உயிர்ச் சக்தியை உள் ள கொண்டு வெளியே ஸ்தாலப் பொருளால் முடப்பட்டுள்ளதே ஆகும். உடம் நெல்லென்றால் அரிசியுடன் முடிக்கொண்டி ருக்கும் உமியும் சேர்ந்ததே. உமியை நீக்கி விட்டால் அரிசி என்றாகி விடும். ஆகவே ஸ்தாலம் - உயிர் - மனம்

பரினாமம் என்பது ஸ்தாலத்திலிருந்து மனோசக்தி என்ற வரையில் நின்று விடுகிறது. இது போதாது. இதற்கு மேல் வளர என்ன வழி என்று ஆராய வேண்டும். பரினாமம் முடிவடையாமல் மனிதத்துவம் பூரணமாகாது.

மனதிலிருந்து அதீத மனத்திற்கும் அதிலிருந்து மேலே மேலேயும் சென்று சக்திதானந்த ஸ்வரூப நிலையடைய வேண்டும். ஒரு கனி, மொட்டு நிலையிலிருந்து பூவாகி, காயாகி, கனிந்து பழமாகி பூரண நிலையை அடைவது போன்றதே இந்த சக்திதானந்த ஸ்வரூபம் என்னும் கடைநிலை. இந்த நிலையை அடைய சாதாரண மனதிலிருந்து மேல் நிலையான உபரிமன நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும்.

எவ் வளவு காலமானாலும் ஆரம்ப நிலையிலேயே பள்ளி முதல் வகுப்பிலேயே உள்ளது போல இருந்து கொண்டிருப்பது சரியல்ல. ஆன்மீக சாதனையில் படிப்படியாக உன்னத மனதிலைக்கு உயர வேண்டும். சடப்பொருளிலிருந்து பிராணன் வரையில் கொண்டு செல்ல வைக்கிறது இந்த சைதன்யம்,

பிராண் நிலையிலிருந்து மனம் வரையில் செல்ல வைக்கிறது பிரம்ம தத்துவம். இத்துடன் நின்று விட்டால் போதாது. சேர வேண்டிய இலக்கைச் சென்றடைய முயலவேண்டும். மனதத்துவத்திலிருந்து தெய்வீக மனதிற்கும் அதிலிருந்து சச்சிதானந்த நிலைக்கும் பயணத்தைத் தொடர வேண்டும். மாறுதலுக்குட்படும் பொருட்களை நம்பி முன்னேற முயலவது விபரீத விளைவைத் தரும். எல்லாவற்றுக்கும் மூலாதாரமான பிரம்மதத்துவத்தை மனதிலிருத்தி முன்னேற வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தமது சாதனையில் சாதாரண மனதிலிருந்து உபரிமனது வரை படிப்படியாகப் பயணத்தைத் தொடர வேண்டும் பரிணாமம் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் உண்டு.

சுதாரணம் :-

மனிதனில் குழந்தை - சிறுவன் - இளைஞர் - முதியவர் ; பரிணாமவளர்ச்சிக்கேற்ப ஒரே மனிதனின் பெயரும்

உருவமும் மாறிக் கொண்டே வருகிறது. இது போல சாதாரண மனம் பரிணாமவளர்ச்சியில் Higher mind, super mind என்றாகி விடுகிறது. இந்த மாறுதல்கள் அடிப்படையில் ஒருவரிடமே நிகழ்கிறது. இதுவே ஏகத்துவம்

இந்த முயற்சியில் எல்லோருமே ஈடுபட வேண்டும். இது கடினமான பாதையா யிற்றே என்று பிரமிக்க வேண்டாம். சிரத்தைக் குறைவுதான் இதை ஒரு அசாதாரணமான செயற்கரிய சாதனையாகத் தோற்றுவிக்கிறது. சிரத்தையுடன் முயன்றால் தான் ஞானம் பெறமுடியும்

“இந்த முயற்சியைத் தொடங்குங்கள். என் வார்த்தையை நம்பி அதன்படி நடந்து வந்தால் நீங்கள் தப்பாமல் இந்த சாதனையில் வெற்றி கொள்ளலாம் இது நானளிக்கும் உறுதி” - பாபா.

ஜெய் சாயிராம்

ஆதாரம் : பகவானின் அருளுரைகள்

(31.12.83 & 16.02.88)

தொகுத்தவர்:
திருமதிஜி. இரவீந்திரன்

“இறைவனின் நாமத்தை உதட்டாவில் ஜெபித்தால், அது உலக ஒலிகளுள் மறைந்துவிடும். ஆனால் முழு மனதுடன் ஒரு மனதுடன் மௌனமாக ஜெபித்தாலும், அது மனதைப்போல் உலகைங்கும் பரவும் தன்மையை அடைந்துவிடும். நாம ஜெபமே பக்தியின் இராஜ்யாதை”

- பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா 19.02.2004

அவதாரின் செய்தி

கர்ணம் சுப்பம்மா (Subbamma) உடலினால் இந்த உடலுக்கு சொந்தம் அல்ல. ஆனால் உணர்வினால் சுவாமியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். இரவும் பகலும் சுவாமியை நினைப்பவர். என்னைத் தனது வீட்டில் வசிக்க வேண்டினார். எனக்காக தனது வீட்டை விட்டுப்போக தயாரானார். அவரது சொந்தக்காரர் அவருடன் வாதாடினார்கள்: “நீ ஒரு பிராமணத்தி. எப்படி ஒரு கூத்திரியனை வீட்டில் வைத்திருப்பாய்?” அவர் சொன்னார்: “நான் யார் வீட்டிற்கும் போவ தில்லை, உங்களில் யாரும் என்னுடைய வீட்டிற்கு வர வேண்டியதில்லை. சுவாமி என் னுடன் இருந்தால் போதும்” அவருடைய பக்தியும் வைராக்கியமும் அத்தகையது. அவருக்கு ஒரு விருப்பம் இருந்தது. அவ பிரார்த்தித்தா: “நான் இந்த உடலை விடும்போது, உங்கள் அழகான உருவைப் பார்க்க வேண்டும்.” அதை நான் கண்டிப்பாக நிறைவேற்றுவேன் என்று நான் கூறினேன்.

நான் மதராசிலிருந்து திரும் பியதும், சுப்பம்மா இறந்ததாக அறிவித்தார்கள். நான் உடனே காரில் புக்கபட்டனை சென்றேன். அவரின் உடம்பைச் சீலையால் முடியிருந்தார்கள். சீலையை அகற்றி சுப்பம்மா என்று அழைத்தேன். அவர் கண்களைத் திறந்து பார்த்ததும், இச்செய்தி கிராமம் முழுக்கப் பரவியது. நீரில் துளசி இலையைப் போட்டு, சுப்பம்மாவின் வாயில் ஊற்றி “நான் எனது வாக்கின் படி வந்துள்ளேன். இனி மிகவும் சந்தோசமாக உன் கண்களை மூடலாம்” என்று சொன்னேன். சுப்பம்மா “சுவாமி இதற்கு

மேலாக எனக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை. நான் ஆனந்தத்துடன் செல்கிறேன்” என்று சொல்லி என் கைகளைப் பிடித்த வண்ணம் கடைசி முச்சை விட்டார். சுப்பம்மா செய்த சேவையை சொற் களால் கூற முடியாது. கிருஷ்ண அவதாரத்தில் பெற்றதாய் தேவகியைவிட யசோதாவிற்கே சேவை செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்தது. சுப்பம்மாவின் சேவை மிகவும் மகத்தானது. இம்மாதிரியாகவே எனது பெற்றோரின் கடைசி நேரத்தின் போதும் நான் ஆசீர்வதித்தேன்.

இதேபோல ரமேஷ், சுரேஷ் ஆகிய இரு மாணவர்கள், பள்ளிக்காலத்தில் என் மீது அளவிலா அன்பு வைத்திருந்தார்கள். ரமேஷ் எனக்கு ஒரு சோடி காற்சட்டையும் சேட்டும் தந்து என்னை ஏற்கும்படி வற்புறுத்தினார். நான் அவருக்கு “எமது சிநேகி தம் கொடுப்பதிலும் வாங்குவதிலுமல்ல. அது இதயப் பிளைப்பு. நாம் அன்பைத்தான் பகிர் ந் து கொள் எவன் டும்” என்று சொன்னேன், நான் ஒரு போதும் மற்றவர்களிட மிருந்து அன்பைவிட வேறொன்றையும் எதிர்பார் ப்பதில்லை. எனது தத்துவம் “எப்போதும் உதவிசெய் ஒருபோதும் தீங்கு செய்யாதே” என்பதாகும்.

பக்தர்களையும், “உலகிலுள்ள எல்லாவுயிர்களும் இன்புற்று வாழுவேண்டுமென்றே” பிரார்த்திக்க வேண்டுமென்று உந்துகிறேன். எனது மாணவர்களே எனது மகத்தான சொத்து. அவர்களும் என்னை விடமாட்டார்கள். சுவாமியும் அவர்களை விடமாட்டார். மக்களின்

மகிழ்ச்சியே எனது மகிழ்ச்சி. எனக்கு எனது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடவேண்டுமென்ற அக்கறையேயில்லை. ஆனால் பக்தர்கள் கொண்டாடவேண்டுமென்றே செயற்படுகிறார்கள். உங்களின் பிறந்ததினமே எனது பிறந்த தினம். உடல்கள் வேறுபட்டிருந்தாலும், “நாம் எல்லோரும் ஒன்றே.” என்பதை உணர வேண்டும். சுவாமிக்கும் பக்தர்களுக்கு மிடையே உள்ள தொடர்பு உலகரீதியான

தல்ல, அது தெய்வீக அன்பினால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

“பிரேம முதித்த மனச்கோ.....” என்ற பஜனையுடன் அருள்ளர முடிவு பெற்றது. (20-10-2002)

(தொடர் வெளியீடு முற்றுப்பெற்றது)

ஜெய் சாயிராம்

“நீங்கள் தேகப்பற்றை விடவேண்டும். எனது முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுங்கள். நான் எடுத்த தேகத்திற்குத் துன்பம் நோய் வரத்தான் செய்யும். நான் இதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை, மாணவர்களும், பக்தர்களும், லிங்ககோத்தபவத்தின் போது நான் அவஸ்தைப்படப்போகிறேன் என்று கவலை கொண்டுள்ளார்கள். நான் தேகப்பற்றற்றவனாகையால் எனக்கு ஒரு அவஸ்தையும் ஏற்படாது. நான் தேகமல்ல.

- பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா - 19.02.2004

ஓம் ஸுநீ சாயிராம்

கீதை தரும் செய்தி

உபநிஷதங்களின் சாரமே பகவத்கீதை யாகும். இதில் வேதாந்த தத்துவங்கள் புரியக் கூடிய எனிய முறையில் கூறப்படுகின்றது. உபநிஷதங்கள் பச எனில் கீதை பாலாகும். கீதையைப் படித்துப் புரிந்து கொண்ட ஒருவன் உபநிஷதங்களின் போதனையைப் புரிந்து கொண்டவனாவான்.

பகவத்கீதையில் 18 அத்தியாயங்களும், 700ஸ்லோகங்களும் உள்ளன. மகாபாரத இதிகாசத்தின் இதயமாகக் கீதை விளங்குகிறது.

உலகியல் ரீதியான கடமையில் ஒருவனின் மனப்பாங்கு எங்ஙனம் இருக்க வேண்டும் என் பதற்கு உதாரணமாகக் கீதையில் கிருஷ்ணன் திகழ்கிறார். அவர் உலகை ஒரு விளையாட்டு மைதானமாகக் காண்கிறார். இங்கு வாழ்க்கை என்பது விளையாட்டு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிள்ளைப் பராயத் துத் தூய்மையான விளையாட்டுகள் யாவும் இத்தகைய மனப்பாங்கையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. விளையாட்டு வீரன் ஒருவன் மைதானத்துக்குள் எத்தகைய உணர்வுடன் நுழைகின்றானோ, அதே மனப்பாங்குடன் தான் ஒருவன் வாழ்க்கையினுள் ஞம் புகவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. எதையும் சமனாகக் (வெற்றி - தோல்வி) காணும்போது, உலகம் ஒரு மகிழ்ச்சி நிறைந்த உல்லாச புரியாக இருக்கும். ஆனால் வாழ்க்கை என் நும் நாடகத்தில் தனது பகுதியைத் தயக்கத் துடனும், ஏமாற்றத் துடனும் செய்பவனுக்கு, இது ஒரு சமையாக இருக்கும். பாலகிருஷ்ணன் பிருந்தாவனத்தில் தரும் செய்தி இதுவே.

கிருஷ்ணன் பின் குருகேஷத்திரக் கண்ணாகி வாழ்வின் இன்னும் ஒரு அம்சத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார். உலகியல் வாழ்வு என்பது ஒரு போராட்டத்தின் பின்தான் அடையப்படலாம். வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற ஒருவன் முன்னோக்கி அடிவைக்கப்படும்போது தான் அவன் வெற்றி பெற்றுதாகக்கருதப்படுவான். வாழ்வில் ஏற்படும் முட்டுக்கட்டைகளை எப்படி எதிர் கொள்ள வேண்டும் என்பதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே செய்து காட்டியுள்ளார். இக் கோணத்தில் கிருஷ்ணருடைய உலகியல் தொழிற்பாட் டைப் பார்க்கும் போது முடிவற்ற போராட்டமாகவே இருக்கிறது. அவருடைய போதனையும் சாதனையும் இதனையே ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது. இந்த வாழ்க்கைப் போராட்டத்துக்கு ஆயத்தப்படும் முறையினை கீதை கற்பிக்கிறது. தகுந்த ஆயத்தமின்றி வாழ்க்கை என்னும் போராட்டம் வெற்றிகரமாகாது. எனவே தான் யுத்த களமான குரு கேஷத்திரம் இச் செய்தியைச் சொல்லத் தகுந்த இடமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

கீதையானது படுகொலைக் கான ஒரு நற்செய்தியா? அல்லது பாலுகாப்பதற்கான ஒரு நற் செய்தியா? என்ற வினா பலரின் மனதிலும் எழுவது இயற்கையே. தேரிலிருந்து இறங்க முற்பட்ட அர்ச்சனைனைத் தேரேற்றி போர் புரியச் செய் வதற் காகவே இந் த சம் பாலை னை நடைபெற்றது. எனப் பலர் வாதிடலாம் கிருஷ்ணர் தேவையற்ற கொலைகளைத் தவிர்ப்பதில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்ற பண்பாளனாக இருந்தார். எனவே கொடுமை யாகத் தோற்றும் இச் செயற்பாட்டின் உண்மையை விளங்குவதற்கு நாம் விடயங்களை ஆராய வேண்டும்.

அர்ச்சனன் தன் குருவினதும், முதாதையரி னதும் கருத்துப்படி எந்தவொரு மனவுறுத்த லோ, பச்சாதாபமோ இன்றி யுத்தம் புரிந்திருக்க முடியும். கொலை என்பது சந்தேகமின்றி, கொடியவர்களால் கைக்கொள்ளப்படும் வெறுக்கத் தக்க செயல் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. சமயங்களும் அதை எதிர்க்கின்றன. ஓளியுள்ள இடத்தில் எவ்வாறு இருள் இருக்காதோ, அது போல இறைசிந்தனை உள்ள இடத்தில் இரத்த வெறி இருக்காது.

அழிவு என்பது ஆக்கத்துடன் எப்போதும் தொடர்புடையது. இது இயற்கையில் மாற்ற முடியாத விதியாகும்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்று மூன்று செயற்பாடுகளும் இயற்கையில் இடையறாது நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இவை பிரபஞ்சத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் முத் தொழில் களாகும். படைத்தலுக்கும் அழித்தலுக்கும் இடை யேயுள்ள இடைவெளியே காத்தலாகும். இவற்றுள் அழித்தல் பற்றிய எண்ணக்கரு முழுமையாகவும், உண்மையாகவும் புரிந்து கொள்ளப்பட்டால், ஏனைய இரண்டின தும் அர்த்தம் தானாகவே வெளிப்படும்.

இயற்கை பிரக்குதியில் இயல்பான அம்சம் எண்ணவெளில், அது ஒரு விசாலமான பரந்த படுகொலைக்களாம் என்பதே. இதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இயற்கையன்னை தேவையற்ற பொருட்களை அழித்துக் கொண்டே இருக்கிறான். இயற்கையின் இச்செயற்பாட்டில் விஞ்ஞான தொழினுட்பம் கலையம்சம் இணைந்தே உள்ளன. இயற்கையின் இந்தக்கப்பான உண்மையை பகவக் கீதை அடையாளம் கண்டு, அழித்தலின் விஞ்ஞான பூர்வமான நிலைப் பாட்டை ஒப்புக் கொள்கிறது. இந்த வாழ் வென்னும் விளையாட்டு

மைதானத்திலுள்ள அரங்கத்தில் அனுமதி பெற்றவனைப் பார்த்து கீதை பின்வருமாறு எச்சரித்துப் புத்தி கூறுகிறது.

“உனக்குத் தரப்பட்ட கடமையை, சமயச் செயற் பாடாக, வழி பாடாக ஆற்றுக.” அழித்தலைத்தடுப்பதற்கான சகல முயற்சி களும் பிரயோசனமற்றவையே. நாண்மைப் போன்று அலைபாய்ந்து இவ்விடத்தை விட்டு ஓடநினைக்காதே. இவ்வுலகின் நிதர்சனமான தன்மையையுணர்ந்து, இப்பாரிய செயற்றிடத்தில் உனது பாத்திரத்தை ஒரு கதாநாயகனாகச் செயற்படுத்தி விடு. வாழ்க்கை என்னும் களத்தில் போராடு. பயமற்றிரு கடமை தவறாதே. அதே வேளையில் கடமைக்கு அடிமையாகாதே. கடமைக்காகவே கடமையைச் செய். சுதந்திரமாகச் செயலாற்றுவதன் மூலம் தான் செயலற்ற சாம்ராஜ்யத்தினுள் நுழைய முடியும்.

போரில் ஈடுபடுதல் என்பது கடவுள் சந்திதானத்தில் வழிபாடியற்றுவதை ஒத்தது என் பதை விஷயமறிந்தவர்கள் புரிந்து கொள் வார்கள். இது வே கீதையின் செய்தியாகும். இச் செய்தியானது மனித வர்க்கத்தின் அதர்மத்தின் படுகொலைக்கான செய்தி என்பதோடு சமூக ஒருமைப்பாடு, பொறுப்பு, கட்டுப்பாடு, தர்மம் ஆகியவற்றை பாதுகாத்தலுக்குமுரிய செய்தி ஆகும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவே வேண்டும். பரஸ்பர அழிவு நிரம்பிய இவ்வுலகில் அழித்தல் என்னும் விஞ்ஞான செயற்பாட்டை ஒரு சமயவுணர்வோடு விஞ்ஞானத்தின் பரஸ்பர உதவியாகவே கொள்ள வேண்டும் ‘அத் தகையவ னே வழிபாட்டுணர்வோடு தீயதையழித்து உலகைப் பாதுகாக்க வல்லவனாகத் திகழ்வான். இங்கு தீயதைக் களைந்தெறியும் உண்ணதுப் பண்பு

மினிர்ந்தெழுகி றதாலேயே கீதையின் செய்தி உயர்ந்தாக்கொள்ளப்படுகிறது.

இயற் கையானது பரந்த அறி வினது பல்வேறு கிளைகளுக்கு மூலமாக இருப்பது போல, பல்வேறு வகைப்பட்ட தத்துவங்களின் தோற் றத்துக்குத் தூண்டுகோலாகவும், மூலமாகவும் கீதை விளங்குகிறது. தேவாமிர்த மானது தவறாகக் கையாளப் படும் போது விழமாக மாற நேரிடலாம். இங்ஙனம் நிகழ வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்துக்காக நாம் தேவாமிர்தத்தைக் குறைகூற முடியுமா? அது போல தீயகுணம் கொண்டோர் கீதை தரும் செய்தியைத் தமக்கேற்ற வகையில் தப்பாக அர்த்தம் கொண்டால், அது அந்த தூயநூலின் தப்பாக மாட்டாது. கீதையானது

பூரணத்தை நாடிய ஆயிரக்கணக்கான தூய மனிதர்களுக்கு ஒரு தூண்டுகோலாக விளங்கியது இனியும் அப்படியே எக்காலமும் விளங்கும். கீதை அழிவற்ற, தவறாத நிச்சயமான ஆன்மீக வழிகாட்டியாகும் புலனடக்கம், பக்தி, பற்றறுத்தல், மிக்க எளிமை, சுய சிந்தனை தீவிர சேவை உணர்ச்சி போன்ற பண்புகளாற் றவர்களால் ஒரு போதும் கீதை தரும் செய்தியின் சரியான உட்பொருளைக் கிரகிக்க முடியாது. கீதை வாழ்க்கையின் ஒற்றுமை, தூய்மை ஆகியவற்றை விளம்பரப்படுத் தித் தெரிவித்து, மனிதன் ஒருமைத்தத்துவத்தை (அத்வைத்ததை) புரிந்துணர வேண்டுமாயின் சரியாகச் செயல்புரிய வேண்டும் என்று புத்தி கூறுகிறது எனக் கூறினால் மிகையாகாது.

ஜெய் சாயிராம்

'ஆதாரம் : Guru's Hand book
ஞீழ்தி. சியாமளா ரவீந்திரன்

அனன்யாச் சிந்தயந்தோ மாம்யே ஜனா : பர்யுபாஸதே !

தேவாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோக சேஷம் வறுஹம் யஹும் !!

(க்தா 9 - 22)

என்னிடம் சரணடைந்தவர்களின் யோகவேமத்தை நான் தாங்குகிறேன்.

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

“கீல்லறம் எனும் ஆலமரம்”

இறைவனை அடையும் எண்ணத்தோடு சகல இடங்களிலும் தேடிச் சென்றான் மானிடன் . அங்கு உலகம் என்கிற கானகம் தென்படுகின்றது. அதில் பயம் எனும் சிங்கம் ஒன் று அலைந்து கொண் டிருக்கி ன் றது. அச்சிங்கத்தின் கர்ஜினையைச் செவியுற்றதும், மானிடன் திகிலடைந்து இல்லறம் என்கிற ஆலமரத் தின் மீது ஏறுகி றான். இனி பீதியடையத் தேவையில்லையெனச் சற்று அமைதி அடையும் சமயத்தில், சரியாக அம்மிருகம் மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து, அவனையே பார்த்துக் கர்ஜித்துக் கொண்டும், பயமுறுத்திக் கொண்டும் இருக்கின்றது. அதைக்கண்ட மனிதன் நடுங்குகிறான். அவ்வேளையில் துயரம் என்கிற பயங்கர ரூபமுள்ள கரடி யொன்று சிங்கத்தின் கர்ஜினைக்குப் பயந்து அம் மரத்தின் மீது ஏறுகின்றது. அதைக் கண்ட மானிடன் ஆசை நிராசை என்ற ஆலம் விழுதுகளைத் தன் இருகரங்களினாலும் பற்றிக் கொண்டு அச்சத்தினால் ஊசலாடுகிறான். மேலே பார்த்தால் கரடி கீழே பார்த்தால் சிங்கம் அந்த நேரத்தில் இரண்டு எலிகள் அவன் பற்றியிருக்கும் விழுதுகளைக் கடித்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சி அவனுக்குத் தென்படுகின்றது. தனக்குச் சாவு சம்பவிக்கும் சமயம் சமீபித்துவிட்டதென அவன் விபரீதமான முறையில் பீதியடைகிறான். அப்படி அவன் அங்கும் இங்கும் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் வேளை இரண்டிற்கும் இடையில் மரத்தின் நுனிக்கொப்பிலிருந்த தேன் கூடோன்றிலிருந்து, தேன் துளிகள் கீழே விழுகின்றன. அவன் தன்னை மற்று அத்துளிகளை நாக்கை நீப்பி சுவைக்கிறான். அப்படிச் சுவைத்ததால் சற்று நேரம் அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் அடைகின்றான். “என் உறவினர், என் உடமைகள் என் குழந்தைகள்” என்ற அகங்காரம் நிறைந்த அபிமானங்களே அத்துளிகள்.

ஆனால் அவ்விழுதுகளை இரவு- பகல் என்கின்ற கறுப்பு எவியும் வெள்ளை எவியும் கரகர எனக் கொறி ததுக் கொண்டே இருக்கின்றன. அந்த எவிகளினால் ஆயுட் காலம் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. நிமிடத் திற்கு நிமிடம் மரணம் சமீபித்துக்கொண்டே வருகின்றது. எந்த வினாடியில் கீழே விழுந்து, சிங்கத்திற்கு உணவாக நேரிடுமோ என்கிற அச்சம் அதிகரிக்கும் பொழுது, மானிடன் துயரத்தில் ஆழ்ந்து, அக்கானகத்திற்கு அப்பால் வாழும் குருவைக் கூவி ஓலமிட்டு அழைக்கிறான் அக்கூக்குரலைச் செவியுற்ற வினாடியே குரு எனப்படும் கடவுள், நந்குணங்கள் என்கின்ற பாணங்களைத் தரித்த சீடர்களான தெயியம், உற்சாகம் என்பவர்களை அனுப்பிப் பயம் என்கிற சிங்கத்தையும், துயரம் என்கிற கரடியையும் வதைக்கச் செய்து, ஆன்மாவிற்கு ஸாலோக்கிய ஸாமீப்ய, ஸாருப்ய, ஸாயுஸ்ய பாக்கியங்களை அனுக்கிர கித்து இரட்சிக்கின் றார். - பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா.

ஜெய் சாயிராம்

தொகுப்பு இரா.சிவான்பு
(ஸ்ரீ சத்ய சாயி அமிர்தம் - 71)

அன்பென்னும் மகா சக்தி

மனித சரீரம் ஜந்து கோசங்களான அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விக்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமய கோசங்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நிறமும், வாசனையும் ஊட்டப்பட்ட நீரினுள் பஞ்சைப் போடும் போது எப்படி அவை ஒன்றோடொன்று இரண்டறக் கலந்து தம்மியல்லபைக் காட்டி நிற்குமோ, அது போல ஜந்து கோசங்களும் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படும்.

மனதினை உடையவன் மனிதன். அன்பெனும் தெய்வீகப் பொறியைச் சூழ்ந்து இந்த ஜந்து உறைகளும் காணப்படு கின்றன. மனதுடன் தொடர்புடையது, மனோமய கோசம். மனம் என்றால் என்னங்களின் தொகுப்பு என் கிறார், பகவான். மனம் எங் கே காணப்படுகிறது என்றால் எம்மால் விடை கூறமுடியுமா? நெஞ்சறையில் காணப்படுமா? எங்கே உள்ளது? என்று வினாவினால் எம்மால் விடை கூறமுடியாது. ஏனெனில் அது சடப்பொருள்ல. சக்தியின் வடிவ மாகும். இதையே நாம் மனோக்தி என்கிறோம். இந்த சூட்சமமான மனோமய கோசத்தை உருவாக்க நாம் உண்ணும் உணவின் சூட்சமமான பகுதிகள் உதவுகின்றன. மனோமய கோசம் உண் ணும் உணவாலும், எண் ணும் எண்ணங்களாலும் பாதிக்கப்படு கின்றது. எனவே எமது மனோமய கோசத்தைச் சீர்படுத்த சாத்வீக உணவும், சாத்வீக எண்ணங்களும் தேவையாகின்றன. அதுமட்டுமல்ல நாம் இறந்து மறுபிறவி எடுக்கும் போது வாசனாக்களாக அது எம்மைத் தொடர்கிறது. எனவே இந்த மனோமய கோசத்தைச் செம்மைப் படுத்த பயிற்சியும், முயற்சியும் தேவைப்படுகின்றது.

பரினாமவளர்ச்சியின் போது ஒவ்வொரு பிறவி தோறும் மனோமய கோசம் இயல்பாகவே செம்மைப் படுத்தப்படுகிறது. எனினும் எமது ஆன்மீக ஈடேற்றத்தைத் துரிதப்படுத்த நாம் இவ்விடயம் பற்றி ஆராய்தல் நன்மை தரும்.

மனோசக்தியின் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணியாக அமைவது மிக மிக நுண்ணிய அதிர்வுகளேயாகும். அதிர்வும் தன்மை யுடையவையே சக்தி கொண்ட அலைகள். அன்பு என்பது உணர்ச்சியோ மனவெழுச்சியோ அல்ல. அது ஒரு சக்தி.

மனோ சக்தி அன்பு அதிர்வுகள்

டாக்டர் பரநோஸ்கி ஒரு விஞ்ஞானி. அவர் மனித உடலையும் மனதையும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தியவர். அவர் நம்மை சுற்றியுள்ள காந்த மன்றலத்தின் விளைவாகத் தோன்றும் ஒளி வட்டத்தைப் புகைப்படம் எடுத்து ஆராய்ந்தால் நம் மனவெழுச்சிகளையும் சிற்படுக குணங்களையும் மனப்போக்கு களையும் அறிய முடியும் என்கிறார். மனித உடலைச் சுற்றியள்ள சக்தியலைகளைப் புகைப்படம் எடுக்கவல்ல கிர்வியன் புகைப்படக் கருவியைக் கொண்டு பூதவுடலுக்கு வெளியே நிற்கும் சக்தியலை களைப் படம் எடுக்க முடியும். இவை காந்த மன்றல அலைப் பரவு புகைப்பட ஆராய்ச்சியின் மூலம் ஆராயப் பட்டுள்ளன.

மனிதனின் உடலைச் சுற்றியுள்ள இந்த சக்தி அலைகளை விஞ்ஞானிகள் உயிரியல் காந்த சக்தி கதிர் வீச்சு, என அழைக்கின்றனர். இப்பொறி முறையானது உயிருள்ளதையும் உயிரற்றதையும் வேறுபடுத்துகிறது. அது

மட்டுமன்றி ஒரு மனிதனிலேயே பலவேறு உணர்வுகளினால் ஆட்பட்டும் போது ஒளி வட்டங்களின் நிறங்களிலும் செறிவுகளிலும் மாற்றும் ஏற்குவதைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். ஆற்றல் சுக்தி வெண்ணிற முடையது. அன்பு நிறைந்ததாகின் ஒளி வட்டம் நீலநிறம் உடையதாக இருக்கும். அவ்வன்பு மேலும் பெருகுமேயானால் ஒளி வட்டம் இளஞ் சிவப்பாகும் ஒருவர் மனதிலே வெறுப்பு, பொறாமை, போன்ற மனவெழுச்சிகள் தோன்றும் போது அவ்வொளி வட்டம் மாற்றமடைந்து நாவல், சிவப்பு, கறுப்பு போன்றவையாகின்றன. நாம் ஒரு நிமிடம் கோபத்துக்கு உள்ளாகும் போது இரண்டு மின்கலங்களால் இயங்கப்பெறும் பளிச்சென்று மின்னும் மின்குழியிழை மூன்று மாத காலம் எரிய வைக்கக் கூடிய சக்தியை இழக்கின்றோம். மனிதருக்கு மனிதர், இந்த உயிரியல் காந்த சக்தி வேறுபடுகிறது. ஆளுக்காள் நேரத்துக்கு நேரம் மாறுபடுகிறது.

உதாரணமாகத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை இயக்கியவுடன், மின் காந்த அலைகள் அன்றாவில் கவரப்படுகின்ற எந்த அதிர்வடைய மீற்றருக்குத் திரும்புகிறோமோ, அவ்வதிர்வுக்குரிய மின்காந்த அலைகள் ஒளி ஒளியலைகளாக மாற்றப்பட்டு நம் புலன்களுக்குத் தெளிவாகிறது.

அது போல ஒவ்வொருவரும் எண்ணங்களை எண்ணும் போது, எமது மனோசக்தி அலைவடி வமாக வெளியேறுகிறது. என் பதையும், அதேபோன்று பிறரிடப்படுந்து வரும் எண்ண அலைகள் எம்மைத் தாக்க வல்லவையென் பதையும் அறிய முடிகிறது. உண்மையில், நாமெல்லாரும் சக்தி வாய்ந்த ரேடியோ அலைகளையொத்த அன்பு சக்தியைக் கொண்ட வல்லவர்களாக இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மனிதவுடலும் உயிரியல் மின்காந்த சக்தி நிலையங்கள் என்று கூறுவதிற் தவ

ஹெதுமில்லை. விஞ்ஞான, மருத்துவ சான்றுகளும் அன்பைப் போற்றி வளர்க்குமாறு அறிவுறுத் துகின்றன. அன்பென்பது நம்மால் வளர்க்கப்பட்டு பிறருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கக் கூடிய பொருள்.

இந்த மனவுடம் பை சாத் வீக உணவாலும் (ஜந்து புலன்களினாடும் உள்ளே செல்பவை) சாத் வீக எண்ணங்களாலும் செம்மைப்படுத்தும் போது மிக நுண்ணி யதும் உயர் அதீர் வெண் உடையது மான அன்பலைகள் ஆயிரம் சூரியன்போல ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கும். அத்தகையோரின் அருகாமையை நாம் அடையும் போது நமக்கு மனமகிழ்ச்சி, நிம்மதி, பாதுகாப்புணர்வு கிடைக்கிறது. பகவான் பாபாவின் தரிசன மகிமை எம்மில் பலர் அனுபவித்து உணர்ந்தது ஒன்று. இரண்டு காலகளில் நடமாடும் அன்புருவமாக அவர் விளங்குகிறார். அவரிலிருந்து புறப்படும், வெளிப்படும் அன்பலைகள் எம்மைச் சூழ்ந்து எம்மையும் அன்பிலாழ்த்துகின்றன. ரமண மகரிஸி, அரவிந்தர், புத்த பகவான், யேசு பிரான் போன்றவர்களின் சந்திதானத்தில் பக்தர்கள் சாந்தியும்சமாதானமும் அடைந்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் இந்த அன்பு வெள்ளத்தில் மூழ்கியதே ஆகும். இந்த அன்பதிர்வுகள் பலரிடத்தே, உடல் உள் மாற்றங்களை உண்டு பண்ணிய தால் அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன.

எம்முள் உறைந்து கிடக்கும் தெய்வீக சக்தி அல்லது ஆத்ம சக்தியே அன்பு என்னும் மகா சக்தியாகும். எல்லோருக்குள் ஞம் அடிப்படையாக அமைந்த இந்த சக்தி ஆளுக்காள் வேறுபடக்காரணமென்ன?

ஆத்ம சக்தியை மின் சக்தியுடன் ஒப்பிட்டால் தனியாள் வேறுபாட்டை பலவேறு சக்தியுள்ள மின்குழிமிழ்களுடன் ஒப்பிடலாம் 230V மின் 25W, 40W, 60W, 75W சக்தி கொண்ட

மின்குமிழ்கள் ஒளிரும் போது ஒளிரவில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

இரும்பு வளியுடன் தொடர்பு கொள் வதால் தன்னியல்லை இழந்து துருவாகிக் காந்தத்துடனான கவர்ச்சியையும் இழந்து விடுகிறது. அது போல ஜீவன் புற உலகிலே தொடர்புகளை ஏற்படுத்தும் போது விருப்பு, வெறுப்பு ஏற்படுவதாலும், பழைய கர்மவாசனைகளால் சூழப்படுவதாலும் உள்ளே உறைந்துள்ள தெய்வீக சக்தியிலிருந்து மேன் மேலும் ஊட்ட சக்தியைப் பெற முடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டு விடுகிறது. ஆன்மீக ஆற்றல் குறைந்த இந்த ஜீவன்கள் சுயநலம் உள்ளவர்களாய், நான், எனது என்ற உணர்வுகள் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களின் அன்பு பந்தப்பட்டும், பாசத்தால் பிணைக்கப்பட்டுமிருக்கும். இலாபம் கருதி, பொருளை வேண்டி, அந்தஸ்தை நாடி அல்லது பாது காப்பை நாடி உறவுகளையும், நட்பையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வர். தமது எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறாத பட்சத்தில் அவர்களின் மன அமைதி குலைந்து விருப்பு வெறுப்புகளால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறார்கள். இவர்களின் அன்பு அலைகளின் அதிர்வெண் குறைவான தாகவே இருக்கும்.

பரஸ்பர அன்பு கொண்டவர்கள் சற்று கூடிய சக்தி வாய்ந்த அதிரவை களைக் கொண்டிருப்பர். இவர்கள் நான் என்பதி விருந்து சற்றே விரிந்து குடும்பம் உறவினர் அவர்கள் சுக்துக்கம், நன்மை தீமை என்று கருத்திற் கொண்டு அன்பு செலுத்துவர்.

மாறாத சுயநலமற்ற அன்பு அதாவது தெய்வீக அன்புள்ளம் கொண்டவர்களின் உயிரியல் மின் காந்த கதிர்வீச்சலைகள் அல்லது பிரேமை அலைகள் உயர் அதிர் வெண் ணும் குறுகிய அலைவடிவமும் கொண்டவை. நீண்ட தூரம் பயணம் செய்யக்

கூடிய சக்தி வாய்ந்த இவ்வலைகள், விருப்பு வெறுப்பற்று, பலாபலனை எதிர்பாராமல் எங்கும், எல்லோரிடமும், எந்நேரத்திலும் செலுத்தப்படும் இந்த அன்பு பெறுபவரின் உள்ளத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வல்லது. அன்பு சக்தி அவர்களிடமிருந்து முழு ஆற்ற லுடன் வெளிப்படும் மேம்பாடு அடைந்த மனிதனை இனங் கண்டு கொள்ளலாமா? ஆம்; எண்ணாம், சொல், செயல் அனைத் திலுமே அன்பு பரவிச் செறிந்து அவரிட மிருந்து அன்பலைகள் பரவிக் கொண்டேயிருக்கும். ஆன் மீக வாழ் வில் கூட இத் தகைய படித்தரங்களில் பக்தியின் தன்மை இருப்பதைக் காணமுடியும்.

மாயத் திரையை நீக்கி, நாம் நமது உயிரியல் காந்த சக்தி கதிர் வீச்சுப் புலத்தை அதிகாரித் து நுண் ணிய அதிர்வுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள என்ன செய்யலாம்?

அமைதியாய் இருத்தல், தியானம் இருத்தல், பிரார்த்தனை செய்தல், அகக் காட்சியை வளர்த்தல், நல்லோர் சேர்க்கை, நல்ல ஆன்மீக இலக்கியங்களைக் கற்றல்.

இதனால் எமது மனோமய கோசத்தில் பக்தி, அன்பு, இரக்கம், ஈகை, பொறுமை, சகிப்புத் தன்மை, ஆகிய நற்குணங்கள் உருவாகி எமது மனோமய கோசம் மேலும் மேலும் பண்படுத்தப்படும்,

எனவே உலகியல் ரீதியிலும் ஆன்மீக ரீதியிலும் தெய்வீக பிரேமையை வளர்க்க சாயி காட்டும் வழியென்ன?

1. பிறர் எவ்வாறு நம்மை நேசிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறோமோ அப்படி நாம் பிறரை நேசிக்க வேண்டும்.

2. பிறர் எவ்வாறு எமது தவறுகள், குற்றங்களை மறந்து மன்னித்து நம்மிடம் அன்பு காட்ட வேண்டும் என நினைக்கிறோமோ, அது போல நாம் பிறரை மன்னித்து அவர்கள் குற்றங்களை மறந்து மன்னித்துவிட வேண்டும்.

இப்பண்பு எம்மைத் தெய்வீக நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். எம் முள்ளே இருக்கும் ஆத்ம சக்தி அல்லது அன்பென்னும் மகாசக்தி எவ்வித தடையுமின் றி வெள் எமாகப் பாயத் தொடங்கும்.

மலர் தனது மனத்தை நாற்திசையிலும் பரப்புவது போல ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் நல்ல, தீய குணங்களையும், இச்சைகளையும், வியான, பிராண வாயுவையும் தன்னைச் சுற்றிப் பரப்பிச் சூழலையும், அங்கு அனுகு வோரையும் இடைவிடாது பாதித் துக் கொண்டேயிருக்கிறான். இதிலுள்ள தீய

அதிர்வுகளின் தாக்கத்தைக் குறைக்க நாம் இருமுறைகளைக் கையாளாமா?

1. காயத்திரி ஜெபம் செய்வதால் எம்மைச் சுற்றி பாதுகாப்புக் கவசம் போடலாம்.

2. ஜோதி தியானம் செய்து அன்பலைகளை அயலவர்களுக்கும், கிராமத் துக்கும், தேசத்திலும் பரப்புவதன் மூலம் நல்லதிர்வுகளின் செறிவைக் கூட்டலாம். அப்போது அச்சுழல் தூய்மை பெறும்.

சமூக நலன் கருதிச் செய்யப்படும் இச்சாதனை கூட்டு முயற்சியாக இருப்பதே சாலச்சிறந்தது. எனவே சாயி காட்டும் வழியில் முதலில் நம்மைப் பண்படுத்தி பின் கூட்டு சாதனைகள் மூலம் சூழலில் அன்பதிர்வுகளை உருவாக்க வேண்டும். அக்கணமே அன்பின் திருவுருவங்கள் நிறைந்த அன்புலகம் உருவாகும்.

ஜெய் சாயிராம்

(இக் கட்டுரையை அனுப்பியவர்
பெயர் குறிப்பிடவில்லை)

“எனது மாணவர்கள் என்மீது அளவிலா அன்பு வைத்துள்ளார்கள். நானும் அவர்களுக்கு அன்பையும் கிருபையையும் அளிக்கின்றேன். அவர்கள் தங்களது வீட்டைவிட்டு வரும்பொழுது கண்ணீர் விடுவதில்லை. ஆனால் நான் பிருந்தாவனத்திலிருந்து புட்டபரத்திக்குக் கிளம்பும் பொழுது, அங்குள்ள மாணவர்கள் பிரிவைத்தாங்கமுடியாது கண்ணீர் விடுவார்கள். அவர்களுக்கு வெவ்வாறு என்மீது அளவிலா அன்பு வந்தது? சுவாமியின் அன்புதான் காரணம். எல்லோருக்கும் அன்பைத்தான் சொரிகின்றேன். பெரிய மாடிகளும் அடுக்குக் கட்டிடங்களும் எனது சொத்தல்ல. எனது மறிப்பு மிஞ்சு சொத்து அன்பு மாத்திரமே”

-பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா -12.01.2004

ஓம் ஸுநி சாயிராம்

பெண்ணீன் மகத்துவம்

(19-11-2003 மகளிர் தினத்தன்று திருவிநல்வேலி சத்திய சாபீநிலையத்தில் பூற்றிய உரை)

பகவானின் பொற்கமலப் பாதங்களில் எனது இதயம் களிந்த வணக்கங்கள்:

நாம் இன்று மகளிர் தினத்தைக் கொண்டாடக் கூடியுள்ளோம். நவம்பர் மாதம் 19ம் திகதியை மகளிர் தினமாகப் பகவான் பிரகடனப்படுத்தினார். அவதாரத்தின் பிரகடனமானதால், இந்நாள் மிகவும் உன்னதமான, தெய்வீகமான திருநாளாகும். இந்நாளில் பகவானின் கிருபையை மிகவும் இலகுவாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பகவான் ஏன் மகளிர் தினத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார்? மக்களிடையே மேன்மையான உன்னதநிலைப் பாட்டைப் பரப்பவும், பெண்ணின் பெருமையையும், தாய்மையின் மதிக்கழியாத தன் னலமற்ற அன்பு நிலையையும் உறுதிப்படுத்தவும், பரப்பவுமே பிரகடனம் செய்தார். ஆண்டாண்டு காலமாக இந்நாள் மகளிர் தினமாகக் கொண்டாடப்படுமென்று பகவான் வலியுறுத்திக்கூறியுள்ளார்.

பிள்ளைகளை குணச்சீலர்களாகவும், நற்பிரஜைகளாகவும் திறமைசாலிகளாகவும், ஆரோக்கியமானவர்களாகவும் உருவாக்குவதே தாய்க்குலத்தின் முதற் கடமையாகும். இக்காலத்தில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளினால், பெண்கள் வேலைக்குப்போக வேண்டியுள்ளது. பல நிறுவனங்களில், பல தொழிற் துறைகளில், பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சளைத் தவர்கள் அல்ல என்பதைக் காட்டியுள்ளார்கள். அநேகமான, வளமடைந்த நாடுகளில் ஆண்களைவிடப் பெண்களுக்கே வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. கடமையுணர்ச்சி, கண்ணியம்,

பொறுமை, சகிப்புத் தன்மை, திறமை ஆகியவற்றிற்காக பெண்களையே வேலைக்கு அமர்த்த நிறுவனங்கள் விரும்புகின்றன. என்னவாக இருந்தாலும், இவையெல்லாம், எது தாய்மைக்கு ஈடாகமாட்டாதவை. வேலையா? தாய்மையா? என்ற பெரும் பிரச்சனைக்கு நாம் முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

“பெண் வேலைக்குப் போவதில் பிழையில்லை. ஆனால் வீட்டுப் பராமரிப்பிற்கு இவர்கள் முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும். பெற்றோர் இருவரும் வேலைக்குப் போவதால் பணம் கூடச் சேர்ந்தாலும், பிள்ளைகளை வீட்டில் அன்புடன் கவனிக்க யாருமில்லையென்றால், பிள்ளைகள் கெட்டுப் போய்விடுவார்கள்” என்று பகவான் கூறியுள்ளார். வீட்டில் பிள்ளைகளைக் கவனிக்க, அன்புடன் பராமரிக்க, முத்தவர்கள், இனத்தவர்கள் இல்லையென்றால் வீட்டுப் பராமரிப்புக்கும், பிள்ளையின் நன்மைக் குமாக, வேலையைத் தற்காலிகமாக விடுவதே உகந்தது. பிள்ளை வளர்ந்த பின்பு வேலைக்குச் செல்லலாம். பெண்களின் உன்னதமான, முன்மாதிரியான சிலரை, பகவான் திரும்பத் திரும்ப புகழ்ந்தும், பாராட்டியும் உள்ளார். முதலாவதாகத்தன் தாய்கள் வரம்மாவையே உதாரணமாகக் கூறியுள்ளார். அவர் மற்றவர்களிடம் அளவிலாத அன்பைச் சொரிந்தார். மற்றவர்களுக்காக எப்போதும் சுவாமியிடம் மன்றாடுவார். புட்டபர்த்தியிலேயே இருந்து, கிராமவாசிகளுக்குப் பாடசாலை, வைத்திய சாலை, குடிநீர் வசதி கொடுக்க வேண்டுமென்று சுவாமியிடம் பிரார்த்தித்தார். சுவாமியும் இவற்றையெல்லாம் கொடுத்தார்.

அடுத்தாக சந்திரமதியைக் குறிப்பிடலாம். இவர் அரிசசந்திரன் சத்தியத்திலிருந்து வழகாவண்ணம் அளவிலாத துன்பங்களிலும் பக்கபலமாக வாழ்ந்தார். சீதாதேவி இராவணனால் சிறை வைக்கப்பட்டும், அரக்கர் சூழ்ந்திருந்த போதும் இராம நாமத்தை ஜெபித்து மனங்ருதியுடன் இருந்தார்.

தமயந்தி தனது கற்பினாலும், தூய்மையினாலும், தனது கணவன் இழந்த இராச்சியத்தை மீட்டுக்கொடுத்தார்.

புட்பொயின் உன்னத்த் தன்மையினாலேயே, மோகனதாஸ் காந்தி மகாத்மாவாக விளங்கினார். தாயிடமிருந்தே சத்தியமே மேலென் ரு உணர்ந்தார். மகாத்மா காந்தியைப்போல, தூயின் அறிவுரைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, சுயகெளரவும், தன்னம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டு ஏப்ரகாம் கிளிஸ்கன் அமெரிக்காவின் ஒரு அதிசிறந்த ஜனாதிபதியானார்.

சாவித்தீரி தனது தூய்மையினாலும், உறுதியாலும் எமதர்மனிடமிருந்து தனது கணவனின் உயிரை மீட்டார். தற்போதைய ஆனந்தபூர் மகளிர் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியையான ஜயம் மாவின் உன்னத மனப்பாங்கைச் சுவாமி தனது 2001 மகளிர் தின உரையின் போது விவரித்துள்ளார். சுவாமி அடிக்கடி வீதியாசாகரீன் தாயைப் பற்றிக் கூறுவார். ஏழ்மையான குடும்பத்தில் பிறந்து, கடின உழைப்பினால் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டதும். வித்தியாசாகர் தாயாரை அனுகி “அம்மா இதுவரை நீங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுவிட்டார்கள். என்னிடம் இப்போது வசதியுள்ளது. தங்களுக்குத் தேவையானதை நான் கொடுக்கத் தயார்” என்று கூறினார். இதற்குத் தாயார் “மகனே எனக்கு முன்று ஆசைகள் தான் உள்ளன. இக்கிராமத்திற்குத் தேவையான பாடசாலை, வைத்தியசாலை, குடிநீர்க் கிணறு முன்றையும் கொடுக்க

வேண்டுமென்பதே எனது “ஆசை” என்று கூறினார். மகனும் இவரின் வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றி நார். இவ்வாறே நாமும் உன்னத மனப்பாங்குடன் வாழ வேண்டுமென்பதே சுவாமியின் அறிவுரை. இத் தினங்களில் சுவாமி மேலும் கூறிய அறிவுரைகள் சில:

1. வீட்டில் சாந்தியும், ஒற்றுமையும், மகிழ்ச்சி யும் இல்லாவிடில், இவை நாட்டில் எப்படிப் பரினையிக்கும்? வீட்டில் இவற்றை நிலை நாட்டுவது பெண்களின் பொறுப்போகும்.
2. பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் அன்புடனும் கட்டுப்பாடுடனும், முன்மாதிரி யாக நின்று வளர்க்கும் பொறுப்பு பெண்களையே சாரும். பிள்ளைகளின் நுண்ணறிவு (intelligence) வளர்வதற்கும் நாம் தான் உந்துதல் கொடுக்க வேண்டும். நுண்ணறிவு வளர்ச்சி யைப் பற்றிய, அன்மைக்கால விஞ்ஞான ஆய்வுகளின் முடிவுகளாவன :-

(அ) நுண்ணறிவு பிள்ளைக்குப் பிள்ளை வேறுபடும்.

(ஆ) வளர்ச்சி, பரம்பரை அலகு, குழல், உந்துதல் ஆகியவற்றில் தங்கியுள் எது. நுண்ணறிவை இதுவரை நுண்ணறிவு மதிப்பீடு (IQ) என்ற ஒன்றின் மூலமே கணிக்கப்பட்டது. தற்பொழுது, இத்துடன் மனமுக்கியக் கணிப்பையும் (Emotional Quotient) சேர்த்துக் கொண்டுள்ளார்கள். இதில் ஒத்துணர்வு, இரக்கம், ஊக்கம், பிரயோகம் வெளிப்படுத்தல் தல சவால் களை எதிர்நோக்கல் எல்லாம் அடங்கும்.

IQம், EQம் சிறப்பாகச் செயற்பட ஆத்மார்த்த கணிப்பையும் (Spiritual Quotient) சேர்க்கவேண்டும் என்று இப்போது அறிகிறார்கள்.

- (இ) ஒருவருடைய நூண்ணறிவு வளர்ச்சி 2 முதல் 5 வயது வரை துரிதமாக நடைபெறும். வளர்ச்சி 16 வயதில் பூர்த்தியடைந்துவிடும். இதுவரை வளர்ச்சியடைந்த நூண்ணறிவை, நாம் மேலும் விருத்தியடையச் செய்யலாம். இதற்கு முக்கியமான வழிகள், அமைதி இருக்கை, தியானம், இறைவழிபாடு என்பவையாகும்.
- 3 எமது கணவர் மார் ஒத்துழைப்புத் தராவிட்டால், மிகவும் அவதானமாக அன்புடனும், இறைப்புத்தியுடனும் அவர்களைத் திருத்த வேண்டும்.
- 4 நேரத்தை ஒருபோதும் அரட்டையடிப் பதிலும் படம் பார்ப்பதிலும் வீணாக்கக் கூடாது.
- 5 நாம் நற்குணங்களை வளர்க்கவேண்டும். பணம், சொத்தினால் கிடைக்கும் சந்தோசத்தை விட நற்குணங்களினால் கிடைக்கும் சந்தோசமே மேலானது.
- 6 அளவிற்கதிகமாகப் பேசாது, நாம் எமது நாக்கைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.
- 7 மற்றவர்களில் நல்லதையே காண வேண்டும். எம்மில் இருக்கும் குறைகளை

அவதானிக்க வேண்டும். இதனால் இரட்டை நன்மையடையலாம்.

சுவாமி, தனக்கு ஒரே ஒரு ஆஸ்தான் உள்ளது என்று போன ஆண்டு மகளிர் தினத்தில் (2002) கூறியுள்ளார். அதாவது எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்பதே. அன்புத் தத்துவத்தையும், ஆத்மத்துவத்தையும், ஒற்றுமையையும் மனதில் தியானித்து, எல்லோரையும் மதித்து நடப்பது மட்டுமல்லாமல், எமது பெற்றோரை மனதார நேசிக்க வேண்டுமென்றும் கூறியுள்ளார். எமக்குக் கிடைக்கும் அனுபவம் ஒவ்வொன்றும் எம்மை மேன்மேலும் உயர்த்த வேண்டும்.

நாம் இந் நன்னாளில் எம்மில் உன்னத மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, எமது குடும்பத்திலுள்ள அனைவரையும் உன்னத நிலைக்கு மாற்ற வேண்டுமென்பதே சுவாமியின் அறிவுரை.

இந் நன்னாளில் சுவாமியின் கிருபையை யும் அன்பையும் வேண்டிப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஜெய் சாயி ராம்.

(சுவாமியின் கடந்த சீல ஒண்டுகளின் மகளிர்தனி உரைகளிலிருந்தே மேற்கூறிய கருத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டன).

ஜெய் சாயிராம்

கவத்திய கலாநிதி கீதாஞ்சலி சந்தியதால். யாழ் பல்கலைக் கழக மருத்துவப்பீடம்.

ஓம் ஸுநீ சாயிராம்

பகவானின் அவதாரமும் சமயக்குரவர்களின் தீர்க்கதறிசனமான பாடல்களும்

பகவான் ஸு சத்திய சாயி பாபா அவர்களின் அவதாரத்தில் நடைபெற்ற, நடைபெறுகின்ற ஒவ் வொரு அம் சத் தி னை யும் எமது சமயக்குரவர்களினதும், சமயப்பெரியோர்களினதும் ஏற்கனவே பாடி வைத்துச் சென்றுள்ள பாடல்களிலே தெளிவாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் காணலாம்.

ஸு மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் அருளிய திருப்பள்ளி எழுச்சியில் இவற்றை நாம் தெளிவாகக் காண்கின்றோம். இதில் முதலாவது பாடலில் “எற்றி நின் திருமுகத்தே மக்கருள் மலரும் எழில் நகை கொண்டு நின்திருவடி தொழுகோம்”எனத் தொடர்கின்றது.பகவான் எமக்கு அருள்வதற் காக அழகான திருமுகத்தில் அழகான புன்னகையை சிந்தியவாறு தர்சனம் அளிக்கின்றார்., அந்தப் புன்னகையில் அன் பர்கள் பலரைத் தன் பால் ஈர்த்து அருள்புரிந்தார் என்றால் அது மிகை யில்லை. இதனை மணிவாசகர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பாடியுள்ளமை இங்கு நோக்கற்பாலது.

கிரண்டாவனு பாடல்

“மலர்த்திரு முகத்தின் கருணையின் குரியன் எழுவெழு நயனக்கடி மலர் மலர மற்றன்னலங் கண்ணாந்து” பகவானின் திருமுகத்தில் தோன்றும் கருணையைப் போல குரியன் உதித்து விட்டான். பகவானின் கண்களைப் போன்ற நறுமலர்கள் மலர்கின் றன.

“தேவநற் செறி கழற் தாழி னைக் காட்டாய்”பகவானின் பாதறிசனத்துக்காகக்

காத்துக்கிடக்கும் அன்பர்களின் வேண்டுதல் இது. பகவான் பாதங்களை மறைத்து முழு ஆடை அணிந்து வரும் போது அன் பர்களின் வேண்டுதல் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று அன்றே கூறியுள்ளார் மணிவாசகர்

“யாவரும் அறிவரியாய் எமக்கெளி யாய்” எல்லோரும் அறிந்துணரமுடியாத இறைவன் எமக்கு அன்புடன் காட்சிதர அவதாரம் எடுத்துள்ளார். இமாலயத்தில் சஞ்சரிக்கும் சித்தர்களும் சாயி அன்பர்களுக்கு கூறியதும் இதுவே. தங்களால் நெருங்க முடியாதவர், உங்களை நெருங்கி, ஆண்டு இரட்சிக்கிறார். நீங்கள் அதிஷ்டசாலிகள்”

“இன்னிசை வீணை யாழினர் ஒருபால் இருக்கொரு தோத்திரம் இயம்பினார் ஒருபால் துன்னிய பினை மலர்க்கையினர் ஒருபால்”

பகவானுடைய பஜைனப் பாடல்களை இசைக்கும் கலைஞர்கள் நிறைந்திருக்க வேத மந்திரங்களை ஓதி பண்டிதர் பாடிப்பரவ, அடியார்கள் கை கொட்டி உன்னைப் பாடித்துதித்து, கண்ணீர் அரும்பி மெய்சிலிர்த்து நிற்க, அவர்களோடு எங்களையும் ஆண்டு அருள்புரிய பகவான் புட்டபர்த்தி யில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

“பூதங்கள் தோறும் நின்றாயெனின்” பகவான் ஜம்பூதங்களிலும் நிறைந்துள்ளார். அதனை Educare மூலம் அகில உலகத்துக்கும் வெளிப்படுத்த பகவான் சங்கல் பித்துள்ளார். அதை மணிவாசகர் “கேட்டறியோம் உனைக்

கண்டறிவாரை” என்று ஏங்குகின்றார். ஆனால் இன்று பகவானும் தன்னைக் கண்டவர்களையும், அறிந்தவர்களையும் எம்மிடம் அனுப்பி அருள்சுரந்து மணிவாசகரின் உள்ளக் குறையைப் போக்கியுள்ளார்.

“சிந்தனைக்கும் எட்டாய் எங்கள் முன்வந்து” எங்களது மனது ஓர் எல்லைக்குட்பட்டது. அதற்கப்பால் ஏராளமான அம்சங்கள் உள்ளன. அவற்றின் எல்லைக்கப்பாற் பட்டவர்பகவான், அவர் எங்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து ஆட்கொள்ள வந்திருக்கிறார். அதுவே இறைவனின் கருணை.

“பப்பற வீட்டிருந்துணரும் நின் அடியார் பந்தனை வந்தறுத்தார்” என்கிறார் மணிவாசகர். பரப்பு இல்லாத வெளியிடத்தில் தவம் செய்து அருள்பெற்ற முனிவர்கள் பெரும் அடியார்கள் இன்று பகவானைச் சேர்ந்து இருக்கின்றார்கள். இது பகவானின் திருவருள் காட்டும் நிதர்சனம்.

“அது பழச்சவையோ, அமுதோ, அறிதற்கு அ ணி தோ, எ ணி தோ” தேவா் களும் அறியமுடியாத பகவான், எமக்கு இவரே கடவுள், நானே அர்த்தநாரீஸ்வரன் என்று நிருபித்து எம்மை அடிமை கொண்டு விட்டார்.

பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர், ஆகியோரா லும் அறிய முடியாத பரமாத்வான பகவான் எங்களது இதயப் பழங்குடிலிலும், எங்களது இல்லத்தில் படருபத்திலும் எழுந்தருளி எங்களை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் அற்புதமே அற்புதம்.

“கண்ணகத்தே கண்டு களிதரு தேனாகப்” பகவான் தர்சனமளித்து எங்களை ஆனந்தக் கடவில் ஆழ்த்துகின்றார்.

“அவனியியற்புகுந்தெம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய்” பகவான் அவதாரமெடுத்துத் தன்பணியான ஆட்கொள்ளலை அருளாட்சி யாகச் செய்யவதை இப்போது நாம் கண்குளிரக்கண்டு கொண்டிருக்கின்றோம்.

மற்றும் சில பாடல்களை உற்று நோக்கு வோம்

“அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே” ஆயிரங்கோடி அன்னையாரின் அன்பைப் பகவான் பக்தர்களிடம் வர்சிப்பதை நாம் உணருகின்றோம்.

“வா னாகி மன் னாகி வளியாகி ஒனியாகி” இன்று பகவான் Educare மூலம் உலகம் முழுவதும் புகட்டவுள் ளதை, புகட்டுகின்றதை அன்றே மெய்யடியார் பாடிச் சென்றுள்ளார்.

“தந்ததுன் தன் னை கொண்டதென் தன்னை” பகவான் தன்னை அறிமுகஞ் செய்து எமது இதயக்கமலத்தை கொள்ளலை கொண்டுள்ளார் என்பதை அன்றே மணிவாசகர் பாடியருளியுள்ளார்.

இவை எல்லாம் பகவானின் பரத்தி அவதாரத்தில் 100 சதவீதம் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜெய் சாயிராம்

V.T.S சிவோதயன்
நல்லூர், யாழ் நிலையம்.

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

வட பிராந்திய ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிலையங்களின் கிணைப்புக்குழுமு

தலைவர் / தலைவரி,
சேவா நிலையம்/ பகுதை நிலையம்

திகதி ஜூன் 2004

சாயிமார்க்கம் (தமிழ்) 2004 வருட சந்தா ரூபா 100/-

அன்புடையீர்,

உங்கள் நிலையத்திற்கு 2004ம் ஆண்டிற்குத் தேவையான “சாயி மார்க்கம்” பிரதிகளின் எண்ணிக்கையும், அதற்கான ஒருவாடு சந்தா பணத்தினையும், கீழ்க்கண்ட கூறுக்கூள்.....
எங்கு அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் கோடுக் கொள்கின்றோம்.

இவ்விடயத்தைக் கவனத்தில் கொள்ளுமாறு வேண்டப்படுகிறீர்கள்.

ஏஜ் சாயிராம்

R. செதிரசௌநி,
(கோயில்புக்குழுத் தலைவர்)
தொ.தாஷ : யாத் : 222 2752

தெப்பத்தி.
செய் சேவையக்.
N. செபாகந்
(சாயி கைக்கூட தூஷ்டிப்பள்ள பகுதியிலிருந்தும்)
தொ.தாஷ : யாத் : 222 5678

செய்திகள் :- (வடபிராந்தியம்) வருகை: Dr. ஆற் ஓங் யும்சாய், சகோதரி லோரேயின் பாரோல் தாய்லாந்து நாட்டிலிருந்தும், Dr.பால் டால் அவரின் பாரியார் அவஸ்திரேலியா நாட்டிலிருந்தும், கோழும்பிலிருந்து மத்திய இணைப்பாளர், எமது மத்திய அறக்கட்டளை நிதிய அங்கத்தவர்கள், நிறுவன நிர்வாகிகள் பலர், மாளிப்பாயில் இயங்கும் சத்திய சாயி வித்தியாலயத்தின் விளையாட்டு விழுாவிற்காக 25ம் திகதி ஜூன் மாதம் யாழ் வருகின்றார்கள். விளையாட்டு விழுா 26ம் திகதி பிற்பகல் மானிப்பாய் சத்திய சாயி வித்தியாலத்தில் நடைபெறும்.

கிளைஞர் தினம் : வடபிராந்திய இளைஞர் தினம், ஜூலை மாதம் 18ம் திகதி யாழ். திருநெல்வேலி நிலையத்தில் காலை 9.00மணிக்குத் தொடங்கி மத்திய போசனத்தின் பின் முடிவடையும். அனைவரையும் கலந்து கோள்ளுமாறு வேண்டப்படுகின்றார்கள்

ஓம் ருஷி சாயியாம்

வாழ்வில் வெற்றிக்கான வழி

(அனைவரும் வாழ்வில் வெற்றியையே விரும்புகின்றனர். ஆனால் வெற்றி பெறுபவர் எத்தனை போ? பலரும் தோல்வி அடைய, ஒரு சீலர் மட்டும் வெற்றி அடையக் காரணம் என்ன? இதோ உலகப்புகழ்ப்பற் “உங்களால் வெல்ல முடியும்” (You can win) என்ற வீவிகராவின் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு சீறுபகுதியை கீங்கே வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். - ஆசிரியர்

வெற்றி பெறுபவர்கள்	தோல்வி அடைபவர்கள்
ஃ ஸ்போதுமே தீவிள் பகுதியாவர்கள்	ஃ ஸ்போதுமே பிரச்சனைகளின் பகுதியாவர்கள்.
ஃ ஸ்போமுதுமே வெற்றிக்கான வழிகளைத் தயார் செய்து வைத்திருப்பார்கள்	ஃ ஸ்போமுதுமே தோல்விக்கான காரணங்களைத் தயார் செய்து வைத்திருப்பார்கள்.
ஃ உங்களுக்காக நான் இதைச் செய்கிறேன் என்பார்கள்.	ஃ இது எனது வேலை இல்லை என்பார்கள்.
ஃ ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் ஒரு தீவைப் பார்பார்.	ஃ ஒவ்வொரு தீவிலும் ஒரு பிரச்சனையைப் பார்பார்கள்.
ஃ இது கஷ்டமாக இருக்கலாம். ஆனாலும் இது செய்ய முடிந்ததே என்பார்கள்.	ஃ இது செய்ய முடிந்ததாக இருக்கலாம். ஆனாலும் இது கஷ்டமே என்பார்கள்.
ஃ ஒரு தவறைச் செய்தால், நான் செய்தது தவறு என்பார்கள்	ஃ ஒரு தவறைச் செய்தால், இது என் தவறு இல்லை என்பார்.
ஃ பொறுப்புடன் எதையும் செய்வார்கள்.	ஃ உறுதிமொழிகளைத் தருவார்கள்
ஃ கனவுகளைக் கண்டு கொண்டிருப்பார்கள்	ஃ வெறும் திட்டங்களைக் கொண்டிருப்பார்கள்.
ஃ நான் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்பார்கள்.	ஃ ஏதாவது செய்யப்பட வேண்டும் என்பார்கள்.
ஃ குழுவினுடைய ஒரு அங்கமாக இருப்பார்கள்.	ஃ குழுவிலிருந்து ஒதுங்கி இருப்பார்கள்
ஃ வாத்தைப் பார்பார்கள்.	ஃ நஷ்டத்தைப் பார்பார்கள்.
ஃ தங்களது வெற்றியை மட்டுமின்றி மற்றவர்களது வெற்றியையும் பார்ப்பார்கள்	ஃ மற்றவர்கள் தோற்றால்தான் தாங்கள் வெற்றி அடைய முடியும் என்று நினைப்பார்கள்.
ஃ எதிர்காலத்து வெற்றி வாய்ப்புகளைப் பார்பார்கள்.	ஃ கடந்த காலத்து நடந்து முடிந்ததைப் பார்பார்கள்.
ஃ வெப்பச் சமனி (Thermostat) போன்றவர்கள்.	ஃ வெப்பமானி (Thermometer) போன்றவர்கள்.
ஃ தங்கள் கொள்கைகளில் உறுதியாக இருந்தாலும் மிருதுவான வார்த்தைகளையே பயன்படுத்துவார்கள்.	ஃ மிருதுவான விவாதங்களில் ஈடுபட்டாலும் கடுமையான சொற்களையே பயன்படுத்துவார்

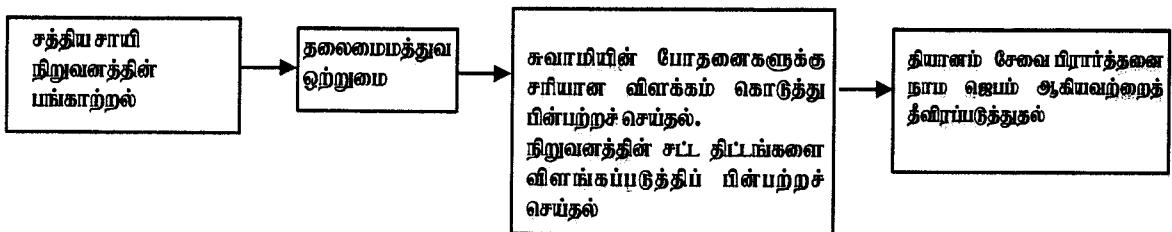
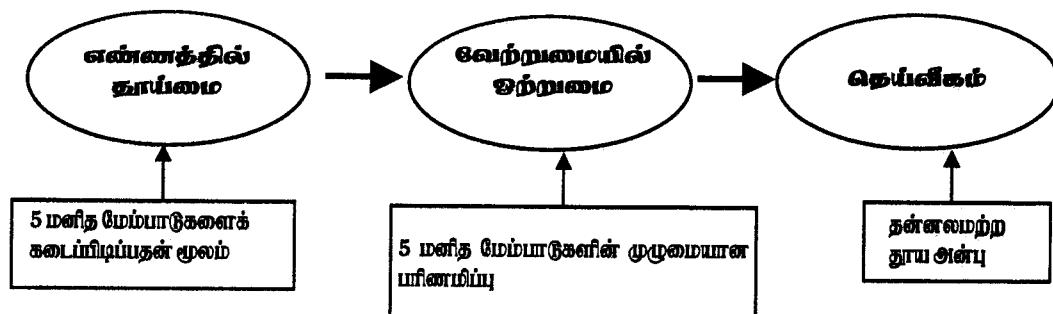
ஓம் ஸுநி சாயிராம்

மத்திய இணைப்பாளரின் சுற்றறிக்கை:

பிரசாந்தி நிலையத்தில் 2005ம் ஆண்டில் நடக்கப் போகும் எட்டாவது
உலக மகாநாட்டின் மைய வாக்கியம்

நாய்கை	-	ஒருமை	-	தெய்வீகம்
Purity	-	Unity	-	Divinity

என்றும், சொல், செயலின் தூப்பமை, படைப்பிள் ஒருமையை உணர்வதற்கு வழிவருப்பதுடன், தூய்வீகத்துடன் ஒன்று சேர்க்கின்றது. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை அல்லது ஒருமையைக் காண்பதே பரிநாமம். இந் நிலையை, சுத்தியம், தர்மம், சாந்தி, அன்பு, அகிம்சை ஆகிய ஜந்து மனித மேம்பாடுகளை நம்து வாழ்க்கையுடன் இணைப்பதன் மீலம் அடையலாம்.

In Bhagavan Sri Sathya Sai Baba's own words;

"Human values are latent in every being. One cannot acquire them from outside; They are within. Man has forgotten his innate human values. and he is unable to manifest them. 'EDUCARE' plans to bring out these human values in the child and help the child to translate them into action." The practice of EDUCARE will develop five basic behavioral aspects among students to make them wholesome as individuals, citizens of the nation, and humans of the world. The five aspects are:

Devotion as a "sadhana"
Discipline as habit
Duty as seva
Discrimination as ceiling on desires, and
Determination as sense control.
"Educare" is Education for life.

'எஜாகெயர்' பற்றிய பகவானின் கூற்று:

“மனித மேம்பாடுகள் எல்லோரிடமும் உள்ளே மறைபட்டுக் கிடக்கின்றன. இக் குணாதிசயங்கள் உள்ளி ருந்து வெளிப்பட வேண்டியவையே. எஜாகெயரின் நோக்கம் இக் குணாதிசயங்களைக் குழந்தைகளின் உள்ளத்தி விருந்து வெளிப்பட உதவுவதும், இவற்றைச் செயற்படுகளில் மினிரச் செய்வதுமேயாகும்.”

இதனால், பிள்ளைகளின் நடத்தைகளில் உன்னத மாற்றம் ஏற்பட்டு அவர்கள் முழுமையான மனிதர்களாகவும் நல்ல பிரஜைகளாகவும் மினிர்வார்கள். இவர்களில்:

**பக்தி சாதனையாகவும்
கட்டுப்பாடு பழக்கமாகவும்
கடமை சேவையாகவும்
பகுத்தறிவு ஆசைகளுக்கு வரம்பாகவும்
மனவைராக்கியும் புலன்டக்கமாகவும்
மினிர்வதைக் காணலாம்.**